

**DROGA, FAJDET
DHE LOJRAT E FATIT**

**DISA RREGULLA
PËR NJË VËLLAZËRI
TË QËNDRUESHME**

**ISRAJA DHE MIRAXHI
NË DRITËN
E AJETEVE KUR'ANORE**

Viti XVI - Nr. 4 (182),
Prill, 2018

Botim i Myftinisë Shkodër

UDHA ISLAME

*E përmuajshme
Informative - Fetare
Kulturore - Edukative*

Imam Muhamed Sytari
Myfti i Zonës Shkodër

Në prag të Natës së Madhe të Israsë dhe Miraxhit, momentit më kulminant të historisë së njerëzimit, kur në Kudsi Sherifë, Hz. Muhammedi (a.s) u takua me vëllezërit e tij, të Dërguarit e Zotit, ky takim i organizuar si bashkëpunim në mesin e tre komuniteteve fetare të Shkodrës, merr një kuptim shumë të madh dhe përcjell mesazhe jetike për të sotmen e vendit!

Në Kur'anin Famëlartë, janë të shumta ajetet udhërrëfyese, që e edukojnë besimtarin për të jetuar një jetë të mbarë, mbështetur mbi prapenë e bekimit hyjnor, larg cypjeve të shejtanit dhe kurtëve të tij, nëpërmjet të cilave, ai përpiket t'ia zbkurojë njeriut atë që Zoti ka ndaluar, për të mirën e jetës së tij dhe të ardhmen e brezave.

Realitetet e sotme shqiptare, po bëhen përherë e më imponuese drejt bashkëpunimit të njerëzve vullnetmirë, besimtarëve dhe institucioneve të tyre, në shërbim të së mirës, pastërtisë dhe lartësisë të racës njerëzore, nëpërmjet ofrimit të mesazheve të pastra dhe të qarta hyjnore, në të cilat njerëzia gjen shpëtim të garantuar!

Në Kur'anin Famëlartë, në surën e "Sofrës" së Hz. Isait (a.s), udhëzohemi sa vijon: "O ju që besuat, s'ka dyshim se vera, bixhozi, idhujt dhe hedhja e shigjetës (për fall) janë vepra të fëlliqtë nga shejtani. Pra, largohuni prej tyre që të jeni të shpëtuar!"¹

Nëpërmjet këtij ajeti dhe në vijim të kësaj sureje, jemi udhëzuar drejt ruajtjes së mendjes, që në Islam është një ndër pesë bazat, për ruajtjen e së cilave ka ardhur legjislacioni islam!

"Po të ndjekim ecurinë e jetës së kafshëve, do të shohim se janë instinktet, që ka vendosur Zoti në këto krijesa, ato që i drejtojnë dhe i udhëheqin ato në

1. Kur'ani, El-Maide: 90.

DROGA, FAJDET DHE LOJRAT E FATIT

mënyrë të rregullt! Instinktet që drejtojnë kafshën, janë krijuar për ta drejtuar atë drejt kufijve të shpëtimit..., ndërsa njeriu udhëhiqet nga mendja, ndërsa instinktet e tij janë të hapura, mund t'i praktikojë me logjikë a pa të, brenda disa kufijve ku duhet ndalur, a përtej tyre".²

Në Islam, "mendja është fokusi i obligueshmërisë fetare, mendja është ajo që komandon sjelljet e njeriut, mendja është ajo që i garanton paqen. Por, nëse njeriu konsumon alkoolin, ai e humb dhe e dëmtton mendjen, me të cilën garanton shpëtimin dhe lumturinë e tij..."³

Prej këtu, ai është konsideruar tek ne, si nëna e krejt të zezave!

Realitetet e sotme shqiptare, po na dëshmojnë përherë e më shumë madhësinë e ajeteve, që na udhëzojnë drejt distancimit nga alkooli, bixhozi, lojrat e fatit, por jo vetëm. Përhapja në masë e drogërave, si dhe mbjellja, kultivimi dhe rritja përherë e më shumë e bimëve narkotike, janë alarme të mjaftueshme, që duhet të na angazhojnë për të kontribuar përherë e më shumë për të mirën e atdheut dhe kombit tonë.

Përhapja e kazinove, shtimi i fajdeve dhe bixhozit, korrupsioni në masë të frikshme, por jo vetëm, po shkatërrojnë familje të tëra shqiptare, që e kanë humbur udhëzimin, duke rënë në kurtet e shejtanit.

Të gjithë, duhet të ndërgjegjësohen se, jeta e ndërtuar mbi instinktet kafshërore, si dhe devijimi i mendjes, janë shkatërrimtare për jetën e racës njerëzore.

Shembujt rreth kësaj, që vijnë nga perëndimi, por jo vetëm, janë të mjaftueshme! Shtimi i rasteve të vetëvrasjes për shkak të falimentimit si pasojë e bixhozit dhe lojrave të fatit, i vrasjeve si pasojë e borxheve me fajde a shkatërrimit të familjeve për shkak të alkoolizimit dhe përhapjes së imoralitetit; këto janë alarme për të cilat duhet të shqetësohen edhe institucione të ndryshme shtetërore, që kanë për detyrë morale dhe qytetare mbrojtjen e tabanit kombëtar nga degjenerimi, korrupsioni, shthurja dhe imoraliteti!

Në Islam, kumari dhe lojrat e fatit janë haram, sepse "zhdukun punën,

2. Dr. Muhammed Ratib En-Nabulsi, *Tefsirun-Nabulsi*, vëll. i parë, Amman, 2016, vëll. i 3-të, f. 143.

3. Po aty, vëll. i 3-të, f. 143.

pengojnë shpikjet, konkurrencën e ndershme, sikurse shkatërrojnë tek njeriu durimin e tij, zgjuarsinë, eksperiencat, përsosmërinë, bamirësinë etj..."⁴

Poashtu fajdet, sepse nëpërmjet tyre, "pasuria lind pasuri" të pameritueshme, poashtu lojrat e fatit, sepse nëpërmjet tyre, "fati lind pasuri", duke e kthyer njeriun në një krijesë të komanduar dhe pa vetëdije! Në Islam, njeriu është urdhëruar të punojë, duke konfirmuar nëpërmjet saj aftësitë e tij, konkurrencën e ndershme, shërbimet ndaj kombit dhe ndërtimin e vendit..."⁵

4. Dr. Muhammed Ratib En-Nabulsi, vep. e cit., vëll. i 3-të, f. 144.

5. Po aty, vëll. i 3-të, f. 144.

**REALITETET E SOTME
SHQIPTARE, PO BËHEN PËRHERË
E MË IMONUERE DREJT
BASHKËPUNIMIT TË NJERËZVE
VULLNETMIRË, BESIMTARËVE
DHE INSTITUCIONEVE TË TYRE,
NË SHËRBIM TË SË MIRËS,
PASTËRTISË DHE LARTËSIMIT
TË RACËS NJERËZORE, NËPËRMJET
OFRIMIT TË MESAZHEVE TË PASTRA
DHE TË QARTA HYJNORE,
NË TË CILAT NJERËZIA QJEN
SHPËTIM TË GARANTUAR!**

Lutem me zemër që takime të tilla të kenë dobi dhe mesazht që dalin prej tyre të mbërrijnë tek rinia e jonë, tek familja shqiptare dhe tek klasa e të sprovuarve me drejtimin e vendit, të cilët kanë më shumë se kurrë sot, nevojë për të ruajtur ekuilibrat dhe për të parë drejt së ardhmes së ndritur, jo bunkereve të errëta të injorancës dhe shpërbërjes morale dhe kombëtare, drejt së cilave tërhiqen në emër të modernitetit dhe antivlerave!

(Mesazh në takimin
e tre komuniteteve fetare, me temë:

"Droga, fajdet dhe lojrat e fatit
– sfida që nxisin besimet",
Shkodër, më 11 prill 2018)

MYFTIU, MESAZH PËR MBROJTJEN E VLERAVE TË TABANIT

Gjatë hytbes së xhumasë, më 6 prill 2018, nga minberi i xhamisë së Parrucës, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, ka ftuar besimtarët të jenë të vëmendshëm ndaj fenomeneve negative, që kanë për tendencë ta zhveshin individin dhe shoqërinë shqiptare nga vlerat e tabanit fetar e kombëtar.

Myftiu dha mesazhe të qarta kundër veseve dhe përpjekjeve për devijimin e kodit të familjes dhe legjitimitetit të mëtëjshëm të atyre që i quajti: "vepra të mbështetura nga shejtani".

"All-llahu i Madhëruar i tërheq vëmendjen të dërguarit të Tij dhe mbarë njerëzimit, kur thotë: "Thuaj: "Zoti im i ndaloi të këqijat e turpshme, qofshin të hapta ose të fshehta, ndaloi gjynahun, ndaloi shtypjen e tjetrit pa të drejtë, ndaloi t'i mvishni All-llahut shok pa patur për të kurrfarë argumenti, dhe ndaloi të thoni për All-llahun atë që nuk e dini se është e vërtetë!", sikurse dëshmon për besimtarët, se ata janë prej atyre, që: "që iu shmangën mëkateve të mëdha e të shëmtuara..."

Po ndjekim prej dekadash me

**Myftiu dha MESAZHE
TË QARTA KUNDËR VESEVE
DHE PËRPJEKJEVE PËR
DEVIJIMIN E KODIT TË
FAMILJES DHE LEGJITIMIT
TË MËTEJSHËM TË ATYRE
QË I QUAJTI:
"VEPRA TË MBËSHTETURA
NGA SHEJTANI".**

shqetësim të madh përhapjen në masë të alkoolit, duhanit, basteve, të quajturave "lojra të fatit", kumarit dhe bixhozit, që po prish shumë familje, shthurjes morale, divorceve për shkak të dhunës në familje, tradhëtie bashkëshortore etj., përhapjes në masë të mbjelljes, kultivimit dhe shpërndarjes së bimëve narkotike dhe drogërave të ndryshme, që po kthehen në një gangrenë të dhunshme për shoqërinë shqiptare, për rininë në veçanti, si dhe viteve të fundit një tendencë e rrezikshme për devijimin e kodit të familjes dhe legjitimitetit të veprimeve të ulëta, që

kanë merituar mallkimet e All-llahut, përgjatë historisë, si martesë brenda së njëjtës gjini e fëlliqtë të ngjashme.

Nga pozita e Myftiut të Zonës Shkodër dhe në emër të Myftinisë Shkodër, ftoj të gjithë besimtarët muslimanë dhe bashkëqytetarët e mi, rininë e shtrenjtë në veçanti, të distancohen nga krejt sa përmenda më lart, sepse konsumimi i duhanit, alkoolit (me krejt llojet e tij), drogërave, bixhozi etj., janë shkaktar të dëmeve të pallogaritura morale, shëndetësore, ekonomike, sociale, por jo vetëm!

Njëkohësisht i drejtohem deputetëve të Shkodrës, pa dallime partiake a fetare, të ruajnë dinjitetin, krenarinë qytetare dhe vlerat e besimit në tubimet e komisioneve të ndryshme, kur bëhet fjalë për këto tema e të ngjashme.

Njëkohësisht, tërheq vëmendjen e krejt besimtarëve dhe bashkëqytetarëve të mi për të mos e humbur kohën, shëndetin dhe pasurinë e hallallit pas bixhozit, basteve, kazinove, sepse nuk është në natyrën e muslimanit dhe besimtarit frekuentimi i vendeve ku shkelet fjala e Zotit, ku dëmtohet familja, ku prishet morali, ku njeriu kthehet në skllav i shejtanit të mallkuar, epsheve dhe kapriçove, tekave dhe errësirës!-", tha ndër të tjera Myftiu.

MIMAR SINAN
1488- 9 PRILL 1588

377 VEPRA
në 50 vj.

94 Xhami
52 Mesxhide
57 Medrese
48 Hamame
35 Saraje
22 Tyrbe
20 Hane
17 Imarete
8 Ura
8 Magazina
7 Shkolla Kurani
6 Ujësjiellësa
3 Spitale

Përgatiti:
Rajan Alliu, Tiranë

Durim Kasemi,
imam, xhamia Parrucë

Pas një periudhe dhjetë vjeçare thirrjeje, që filloi me shpalljen në shpellën Hira, dhe çau rrugën për tek zemrat e djelmohave kurejshitë, jehona e saj u shpërnda në të gjitha fiset e gadishullit arabik të asaj kohe nëpërmjet takimeve të pandërprera të Pejgamberit (a.s) me ta. Tashmë kjo thirrje kishte filluar të jepte frytet e saj.

Në anën tjetër, kurejshitët idhujtarë përhapnin në çdo anë e në çdo cep mendimet e tyre kundër kësaj thirrjeje. Ata tubonin arabët, e i nxisnin të ngriheshin kundër saj. Akuzonin Pejgamberin (a.s) si fallxhor, magjistarë e i çmendur.

Një periudhë kohore shumë e vështirë për Pejgamberin (a.s), që filloi me bojkotimin total ekonomik, social dhe njerëzor, që i bënë idhujtarët e Mekës, familjes së madhe të Pejgamberit dhe izolimit të tyre në kodrat e Ebu Talibit.

Vdekja e bashkëshortes së tij, mbështetëses më të madhe financiare e morale të Pejgamberit (a.s) dhe një prej njerëzve më të dashur të tij, Hadixhes (r.a), si dhe vdekja e xhaxhait të tij, Ebu Talibit, përkrahësit kryesor të Pejgamberit (a.s) nga dashakëqijtë mushrikë; dëbimi nga Meka dhe refuzimi i banorëve të Taifit, pritja aspak miqësore që i bënë dhe ndikimi i madh që pat tek Pejgamberi kjo ndodhi, si dhe hyrja në Mekë në besën e një mushriku.

Kjo ishte panorama para Israsë, që përtej kësaj pamje të zymtë në dukje, fshehte diçka të mirë për Pejgamberin (a.s).

Allahu thotë në suren Isra, në ajetin e parë: “Pa të meta është Lartmadhëria e Atij, që robin e Vet e kaloi në një pjesë të natës prej Mesxhidi Haramit (prej Qabes) gjer në Mesxhidi Aksa (Bejtul- Makdis), rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar, (ia bëmë këtë udhëtim) për t’ia treguar atij disa nga argumentet Tona. Vërtet, Ai është Dëgjuesi, Shikuesi ”

Ky ajët, është ajeti kryesor, që flet për Isranë e Pejgamberit (a.s), këtë mrekulli dhe ndodhi jashtëzakonisht të

ISRAJA DHE MIRAXHI NË DRITËN E AJETEVE KUR' ANORE

rëndësishme për Profetin (a.s) dhe për ymetin e tij. Le të ndalemi pak tek ky ajët dhe të hedhim pakëz dritë mbi të, që të kuptojmë më qartë atë që na përcjellë:

“Pa të meta është Lartmadhëria e Atij që robin e Vet...”

Shprehja e statusit të Pejgamberit tonë Muhammed me fjalën “abd” që do të thotë “rob”, nuk është rastësi, por siç kanë thënë dijetarët, është një lloj tërheqje vëmendje, që kjo ndodhi, që i kalon kufijtë e njerëzores, të mos keqkuptohet duke e lartësuar Pejgamberin (a.s) në një pozitë hyjnore, siç edhe ka ndodhur me Pejgamberë të tjerë, ku mrekullitë e tyre janë interpretuar si cilësi hyjnore, duke bërë që njerëzit të devijojnë nga rruga e drejtë.

Për këtë Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Mos e teproni në lavdërim ndaj meje, siç kanë bërë të krishterët me Isain (a.s), sepse unë nuk jam tjetër, vetëm se rob; e thoni rob dhe i dërguar i Allahut”. – (Buhariu)

Pra sado mrekulli ta mëdha të kenë ndodhur, që në realitet Pejgamberi jonë (a.s) ka shumë, aq sa dijetarët kanë shkruar vepra të shumta rreth tyre, siç është: Delailu Ennubuve, të Imam Bejhakiut, prej shtatë vëllimesh dhe shumë libra të tjerë të ngjashëm me të, nuk duhet të jenë shkak për teprim në hak të Pejgamberit (a.s), dhe assesi nuk është mungesë edukate me të (a.s), por është respektim dhe nderim ashtu sikur Allahu e ka vendosur dhe shprehje e dashurisë së vërtetë ndaj tij.

“...prej Mesxhidul-Haramit (prej Qabes) gjer në Mesxhidul-Aksa”

Mesxhidul-Haram, Qabeja, xhamia e parë e ndërtuar në tokë. Është quajtur Mesxhidul-Haram, xhamia e shenjtë, sepse fjala mesxhid, dot të thotë xhami, kurse haram, vjen nga fjala “hurme”, që do të thotë shenjtëri dhe paprekshmëri. Ka marrë këtë emërtim sepse ajo është e shenjtë dhe e pacenueshme, madje edhe çdo gjë që ndodhet dhe jeton e gjallon përreth saj.

Kurse Mesxhidul-Aksa, që do të thotë xhamia ma e largët, sepse ajo është shumë larg nga Mesxhidul-Haram, është xhamia e dytë e ndërtuar në sipërfaqen e tokës.

Pejgamberi (a.s) është pyetur, se cila është xhamia e parë e ndërtuar në sipërfaqen e tokës dhe ka thënë: “Mesxhidul-Haram”, po pastaj cila është ndërtuar? “Mesxhidul-Aksa” - ka thënë. Sa vite ka mes ndërtimit të tyre o i Dërguari

i Allahut? “Dyzet vite”. – (Buhariu)

“rrethinën e të cilës Ne e kemi bekuar”

Në këtë pjesë Allahu na tregon se rrethina e Mesxhidul-Aksa është e bekuar, që nënkupton, se edhe vetë Mesxhidul-Aksa është e bekuar. Por çfarë kuptojmë me “rrethinat e saj”? Me këtë fjalë kuptohet, se vendet që ndodhen rreth saj janë të bekuara, e këto rrethina janë vendet e Shamit (Siria, Palestina, Jordania dhe një pjesë e Irakut dhe Libani), siç është cekur në librat e tefsirit.

Cili është bekimi që kanë këto vende?

Dijetarët kanë përmendur se bekimi i këtyre vendeve përfshinë atë të kësaj bote dhe atë të botës tjetër. Që do të thotë, se janë të bekuar edhe në kuptimin material, por edhe në atë jomaterial, ku bekimi material përfshin mirësitë e shumta natyrore që kanë këto vende.

Kurse, ai jo material përfshin zbritjen e pjesës dërmuese të Pejgamberëve në këtë tokë dhe rrjedhimisht edhe zbritja e Shpalljes, sepse pjesa më e madhe e Pejgamberëve të përmendur në Kuran, kanë qenë dërguar në Sham.

Shami, kjo tokë e bekuar dhe e begatuar, është toka e Mahsherit (tubimit), ditën e kiametit, në të cilën njerëzit do të mblidhen për të dalë para Allahut Fuqiplotë. Pejgamberi (a.s) thotë: “Shami është vendtubimi i njerëzve për në llogaridhënie”. – (Sahihul-Xhami)

Shami është vendi i sigurt në prag të ditës së kiametit. Shami është vendi ku kanë për të ngjarë shumë prej shenjave të ditës së kiametit, por jo vetëm, si dhe vend i shumë veçorive të tjera.

Në Kuran ëshët përmendur në katër ajete toka e bekuar që ka për qëllim, Shamin, atë që sapo thamë. Po përmend vetëm numrat e ajeteve dhe emrat e sureve: A'raf: 137, Enbija: 71, 81, Sebe': 18.

“(ia bëmë këtë udhëtim) për t’ia treguar atij disa nga argumentet Tona”

Në këtë pjesë të ajetit tregohet edhe urtësia e këtij udhëtimi, shpalosja e disa prej argumenteve të madhësisë së Allahut Fuqiplotë, të cilat i dëshmoi gjatë udhëtimit të Israsë dhe Miraxhit. Po përse i duheshin treguar këto argumente Pejgamberit (a.s) dhe cila ishte urtësia e tyre?

Jo më kot e përmendëm situatën dhe rrethanat që i kishin paraprirë kësaj ndodhie dhe pamë zymtësinë e gjendjes që mbretëronte gjithandej, në lidhje me përhapjen e thirrjes islame. Kjo ngjarje

dhe këto argumente shërbyen si rifreskim i Pejgamberit (a.s) për të vijuar më tej rrugëtimin e tij dhe përcimin e plotë të mesazhit. Pas asaj situatë kishte ardhur koha që Pejgamberi të qetësohej. Krijuesi i tij e ngjiti lart tek Ai, për ta shpërblyer për durimin dhe përpjekjet e tij. Për t’i folur pa ndërmjetës, për t’i treguar disa nga madhësitë e krijesave të Tij, për ta bashkuar atë me vëllezërit pejgamberë, për të qenë prijësi i tyre, udhëheqës dhe i fundit i tyre.

Argumentet dhe shenjat treguese të madhësisë së Allahut, që pejgamberi ka parë gjatë këtij udhëtimi, siç shprehen edhe mufesirët (komentuesit), ndër të tjera janë: Udhëtimi në një distancë të gjatë për një periudhë tejet të shkurtër; buraku; takimi me Pejgamberët e tjerë; ngritja në qiell; Bejtul-Ma'mur; komunikimi me Allahun; mënyrat e ndëshkimit të disa prej gjynaheve të njerëzve etj. Kjo kishte të bënte me Pejgamberin (a.s) në mënyrë të drejtpërdrejtë.

Në ajetin 60, po të sures Isra, Allahu Fuqiplotë na vë në dukje një urtësi tjetër të ndodhisë së Israsë dhe Miraxhit, kësaj radhe, jo me lidhje direkt me Pejgamberin (a.s). Ai thotë: “E atë pamjen që ta treguan (natën Israsë dhe Miraxhit) dhe pemën e mallkuar (të përmendur në Kur'an), nuk i bëmë tjetër, vetëm se sprovë për njerëzit”.

Për çfarë sprove bëhet fjalë? Nëse i kthehemi rrëfimit të Israsë dhe Miraxhit do të gjëmë, se në mëngjesin e kthimit të Pejgamberit (a.s) nga udhëtimi i tij dhe pasi kishte lajmëruar, se çfarë i kishte ngjarë, disa prej atyre që i kishin besuar deri atëherë u lëkundën, e kjo ishte një sprovë e fortë për besimtarët, për t’i sprovuar ata dhe vërtetësinë e besimit të tyre; për t’i spastruar rreshtat e muslimanëve nga njerëzit e lëkundur, e për t’i përgatitur të tjerët e të vendosurit për një periudhë me sprovë të tjera, e pastaj për t’i bërë të gatshëm të përçojnë përpara me plot bindje e vendosmëri këtë fe, në të gjithë cepat e botës.

Së fundmi, rrëfimi i Israsë dhe Miraxhit, nuk është i panjohur për ne, por duhet ta lexojmë here pas here, sepse siç thoshte një profesor i imi dhe i shumë prej hoxhallarëve tanë nga Damasku, Dr. Bessam Axihi: “Lexoj çdo herë një libër të ri rreth jetës së Pejgamberit (a.s) dhe çdo herë gjej gjëra të reja; çdo here i shikoj ndodhitë dhe ngjarjet në jetën e tij (a.s) ndryshe dhe i përjetoj ndryshe”.

Çfarë do të thotë Israja për ne?

Veçanërisht në këto ditë, që po kalojmë, që karakterizohen nga një dyndje ngjarjesh si në rrafshin vendor dhe rajonal, por edhe në atë global, ku të gjitha kanë një emërues të përbashkët,

**Rruqa drejt ahiretit
nuk është e lehtë, por e
mbushur me vështirësi dhe
sprova të ndryshme, që
për syrin e besimtarit japin
bukuri dhe kuptim jetës në
këtë botë, sepse besimtari, e
ndjen kënaqësinë
e sprovës dhe belasë,
e shijon ëmbëlsinë e punës
së mirë, kënaqet me bindjen
dhe përkushtimit ndaj
Krijuesit të tij.**

e ai është gjendja tejet e rënduar e muslimanëve.

Ja disa pasazhe të kësaj ngjarjeje duke bërë analogji, por jo vetëm, me realitetet tona, në të cilat jemi bërë pjesë herë me dëshirë dhe herë të imponuar.

Nëse përpara teje ngushtohet toka, me gjithë gjerësinë e saj të tejskajshme, dije se lehtësimi dhe çlirimi është afër, nëse je i lidhur me Krijuesin e gjithësisë.

Nëse e lexojmë jetën e Pejgamberit (a.s) në periudhën e Mekes, veçanërisht atë pjesë që i paraprinë ndodhisë së Israsë dhe Miraxhit, do të na dalë e qartë një panoramë e tillë. Një periudhë kohore shumë e vështirë për Pejgamberin (a.s), Vdekja e bashkëshortes së tij, mbështetëses më të madhe financiare dhe morale të Pejgamberit (a.s) dhe një prej njerëzve më të dashur të tij. Vdekja e xhaxhait të tij, Ebu Talibit, përkrahësit kryesor të Pejgamberit (a.s) nga dashakëqijtë idhujtarë.

Dëbimi nga Meka dhe refuzimi i banorëve të Taifit, me një pritje aspak miqësore që i bënë, ndikimi i madh që pat tek Pejgamberi kjo pritje, si dhe hyrja në Mekë në besën e një mushriku (idhujtari), këto ishin ndodhi aspak të këndshme që i paraprinë mrekullisë së Israsë dhe Miraxhit.

Mbyllje totale e dyerve të dynjasë, mbyllje totale e ndërhyrjeve dhe mundësive njerëzore, por jo e atyre të Zotit të të gjithë njerëzve, Sunduesit të vërtetë dhe të Gjithëpushtetshëm të të gjithë njerëzve.

Çfarë do të thotë kjo për ne dhe si duhet ta lexojmë këtë?

Kjo na ndriçon rrugën drejt një të vërtetë të madhe, e cila është esenca e

Islamit, esenca e besimit tonë, thelbi i teuhidit dhe nënshtrimit ndaj Allahut Fuqiplotë. Është lidhja mes njeriut dhe Krijuesit të tij, në çdo moment të jetës.

Por, së pari duhet ditur se ligjet e Allahut, që ka vënë në gjithësi funksionojnë njëlloj për të gjithë, me ndonjë përjashtim për Pejgamberët apo për ndonjë evlija (njeri të përkushtuar) të cilat shprehen nëpërmjet mrekullive dhe kerameteve. Kjo do të thotë që çdo njeri që ndodhet.

Mysliman i nderuar, kur çdo gjë para teje ngushtohet, sa edhe toka me gjerësinë dhe madhësinë e saj të duket e vogël dhe e ngushtë, të të mbyllën të gjitha dyert para teje, atëherë mbaj lidhje vetëm me Allahun. Tregoja brengat vetëm me Atij, çliroje ngushtimin vetëm në prezencë të Tij, hape zemrën dhe shpirtin vetëm tek Ai. Lëri të gjitha në dorën e Tij dhe mos u brengos për përfundimin e tyre, sepse gjërat nuk do të shkojnë, vetëm se në të mirën tënde.

Nëse je i bindur, se ke lidhje të mirë me Allahun, atëherë dije mirë se ke arritur majën e besimit, ke arritur gradën e vërtetë të nënshtrimit dhe të qënurit musliman i vërtetë.

Pejgamberi jonë (a.s) thotë: “Kujt i bie ndonjë fatkeqësi, fukarallëk dhe kërkon që ta kalojë me ndihmë nga njerëzit, nuk do t’ia arrijë. E kush kërkon nga Allahu t’ia largojë atë, Ai do i japë rrugëdalje, pasuri sa më shpejt...” – (Ahmedi)

Duke u nisur nga kjo, Israja na mëson se:

Rruga drejt ahiretit nuk është e lehtë, por e mbushur me vështirësi dhe sprova të ndryshme, që në syrin e besimtarit japin bukuri dhe kuptim jetës në këtë botë, sepse besimtari, e ndjen kënaqësinë e sprovës dhe belasë, e shijon ëmbëlsinë e punës së mirë, kënaqet me bindjen dhe përkushtimit ndaj Krijuesit të tij.

Israja na mëson se Islami, është fe e natyrës njerëzore, që përshtatet me prirjet dhe pritshmërinë e jetës. Ai që e ka zbritur fenë, është Ai që e ka krijuar njeriun dhe se kjo fe ia përmbushë të gjitha nevojat e tij shpirtërore. Ata të cilët largohen nga kjo fe, pasi i ka nderuar Allahut të lindin e të rriten në të, tregojnë se natyra e tyre ka deformuar dhe devijuar, si dhe janë zhveshur nga dhurata e madhe, që Krijuesi i tyre u ka bërë, natyrshmëria e pastër dhe e çiltër njerëzore.

Israja dhe Miraxhi na mësojnë se njeriu nuk duhet të ngurrojë të përçojë tek njerëzit mësimet e fesë së Allahut, se nuk duhet të merremi dhe as të pengohemi apo bezdisemi nga kushdo qofshin ata, të cilët thërrasin dhe propagandojnë kundër përhapjes së kësaj feje hyjnore dhe mesazhit paqësor të saj.

Idmir Plaku,
imam, xhamia "Ebu Bekër"

Si në shumë vende të tjera edhe në vendin tonë pas vitit 90 –të individi, familja e për rrjedhojë shoqëria filluan të ndjejnë asfiksionë që shkakton droga, fajdet e lojrat e fatit. Kjo asfiksi e shkaktohet nga këto vese të liga dhe mos-shërimi i tyre në kohë me ndjenjën e besimit, ka treguar se ato me kalimin e kohës shndërrohen në sëmundje vrasëse të njeriut, familjes e shoqërisë.

Fakti që këto vese shkatërrojnë çdo gjë me vlerë (besimin, jetën, arsyen, pasardhësit dhe pasurin) që përbëjnë edhe parimet esenciale të legjislacionit islam, Allahu (xh.sh) i kumtoi njerëzimit duke i thënë: “Dhe mos e çoni veten tuaj në shkatërim”. – (Kur’ani, El-Bekare: 195)

Këto tre vitet e fundit, ndoshta ndër fjalët më të dëguara, të shkruara e përdorura në fjalorin e përditshëm gazetaresk, ka qenë fjala drogë. Flasin për drogë, por pak e dimë kuptimin e saj egzaktesisht.

Sipas Organizatës Botërore të Shëndetësisë, **drogë** cilësohet çfarëdo substance, që duke u futur në organizëm të gjallë modifikon një ose më shumë funksione të tij. Sipas këtij përkufizimi lë të kuptohet se drogat janë në një numër shumë të madh pasi ka shumë substanca, të cilat japin këto efekte. Ndërsa me drogë abuzive kuptojmë çfarëdolloj substance e marrë në cilëndo formë të mundshme që turbullon natyrën e njeriut, nivelin e perceptimit dhe funksionin cerebral. Sipas këtij përkufizimi merren parasysh drogat e ligjshme si duhani apo alkooli, ashtu edhe ato të paligjshmet: hashashi, kokaina, heroina etj. Në të dyja rastet drogat kanë efekte negative në trupin e njeriut dhe janë një problem i madh për familjen e shoqërinë.

Pavarësisht nga drogat e përdorura

DROGA, FAJDET DHE LOJËRAT E FATIT SFIDA QË NXISIN BESIMET

të gjitha janë të dëmshme dhe kanë efekte tek përdoruesit e saj e më tej. Përdorimi i drogës ndikon tek shëndeti, puna, jeta personale, në familje dhe në rrethin shoqëror në marrëdhënien e tij me Krijuesin e Gjithësisë. E shikuar në këtë kontekst Allahu (xh.sh) e ka cilësuar drogën dhe lojrat e fatit vepra të shejtanit që mbjellin vetëm armiqësi mes njerëzve dhe ka kërkuar që besimtarët të distancohen prej tyre. Allahu i Madhëruar thotë: “Andaj, largohuni prej tyre që të jeni të shpëtuar. Shejtani nuk dëshiron tjetër, përveç se nëpërmjet alkoolit dhe bixhozit të hedhë armiqësi mes jush, t’ju pengojë nga të përmendurit e Zotit dhe t’ju largojë nga namazi. Pra, apo i jepni fund (alkoolit dhe bixhozit)”. – (Kur’ani, El-Maide: 90-91)

Ndërsa shkaqet përse përdoret droga janë të shumta. Disa besojnë në dobishmërinë e tyre dhe i përdorin, disa të tjerë i përdorin për tu çlodhur, për tu argëtuar. Por, arsyeja e cila ka shtuar shumë përdoruesit kohët e fundit është që të bëhen pjesë e shoqërisë. Kjo është një dritë e kuqe për rrezikun që i kanoset familjes dhe shoqërisë. Që do të thotë, se nëse një shoqëri është konsumatore e drogës duhet që edhe ti të bëhesh si shumica që të mos mbetesh vetëm.

Nuk mund të flasim për një numër të saktë të përdoruesve të drogës nga të rinjtë, por Instituti i Shëndetit Publik në bashkëpunim me organizma të tjerë kombëtare dhe ndërkombëtare ka kryer dhe vazhdon të kryejë një sërë studimesh rreth kësaj fushe. Në një studim të kryer vitin e kaluar në shkollë me të rinjtë e moshave 14 - 18 vjeç tregohet se 5.4% e të anketuarve kishin eksperimentuar me kanabis, 4% me ekstazi, 1.4% kishin përdorur heroinë dhe 1.6% kishin përdorur kokainë. Duke iu referuar statistikave nga viti në vit numri i përdoruesve të drogës ka një trend në rritje, por ajo që mbetet më problematike është se këta përdorues janë adoleshentë. Të gjendur para një realiteti të gjithë duhet të kontribuojmë për ruajtjen e fëmijëve e shoqërisë nga kjo asfiksi që çdo ditë injekton, sëmur e vret pa mëshirë në shoqërinë tonë. Të mos harrojmë se çdo kush që përdor drogë ka nevojë për ndihmë nga dikush që nuk është përdorues i saj e aq më tepër që është besimtar.

Padyshim që një përdorues droge nuk e ka të lehtë të heq dorë nga droga pas një kohe të gjatë përdorimi. Shërimi më i mirë i varësisë që individët krijojnë ndaj saj është ndjenja e besimit në Zot. Nuk ka qendër trajtimi apo psikologjie më të mirë për këta persona, se sa të kesh besim në Zot dhe të ruash lidhjen me të.

Duhet theksuar fakti se duke hequr dorë nga droga kemi siguruar mirëqenien fizike, mendore dhe atë sociale. Në këtë kontekst Allahu i Madhëruar, largimin nga përdorimi i saj e cilëson shpëtim si në jetën e kësaj bote dhe në jetën e amshueshme. Në fenë islame besimtari

**KUR’ANI TËRHEO
PAS VETES MENDJET
DHE KJO ËSHTË VETËM
NJË NGA VEÇORITË E TIJ.
KUR’ANI ËSHTË NJË UDHËZUES
QË TË FTON PËR TEK E VËRTETA,
NJË LIBËR LUTJE E PËRMENDJE
TË SHPESHTA TË KRIJUESIT,
EMRIT TË ZOTIT.
AI KA KARAKTER KONSTRUKTIV,
SEPSE NDIKON MBI BOTËN
E NDJENJAVE TË NJERIUT.**

siç është i obliguar për të ruajtur shëndetin është obliguar për të ruajtur edhe pasurinë. Në Islam janë vendosur dispozita e rregulla të qarta për fitimin dhe investimin e pasurisë. Allahu (xh.sh) i ndaloi të gjitha rrugët që çojnë në shkatërrimin e pasurisë në mënyrë të paligjshme, ku në vend të parë është marrja e kamatës, (fajdesë, interesit), pastaj bixhozi, monopoli, ryshfeti, korrupsioni, shitblerja e bazuar në mashtrime, vjedhja, trafikimi me drogë e narkotikë të tjerë.

Ashtu sikurse droga edhe kamata është e ndaluar nga Allahu (xh.sh). Ndalimi i përdorimit të saj është një mrekulli sociale, pasi ajo nuk dëmton vetëm të pasurin dhe personin që e përdor, por dëmton edhe familjen dhe shoqërinë. Koncepti i kamatës ka një

gjatësi historike gjatë së cilës është kuptuar t’i referohet praktikës së pagesës të interesit financiar si shtesë e shumës themelore të një huaje. Ajo gjatë historisë së saj ka qenë e ndëshkuar, e ndaluar e përçmuar dhe e kufizuar vazhdimisht, kryesisht mbi baza morale etike fetare dhe ligjore. Si të tillë Allahu (xh.sh) e ndaloi në të gjitha shpalljet hyjnore. Në Kur’an, në suren El-Bekare, ajeti 278 thotë: “O ju që keni besuar! Ta keni fikë Allahun dhe hiqni dorë nga kamata, nëse jeni besimtarë të vërtetë”. Në ndalimin e kamatës ka urtësi hyjnore. Urtësia e ndalimit të saj qëndron në mbrojtjen e ekonomisë së të varfëve dhe të familjeve me të ardhura të kufizuara. Është kamata ajo që shkakton rritjen e çmimeve çdo ditë, ashtu siç shohim të ndodhë në ditët e sotme.

Kamata është shtim i pasurisë pa mund pa prodhim. Kjo çon në inflacionn, ku shtohet paraja por bie vlera saj. Për këtë arsye në Islam ndalimi i kamatës është bërë në mënyrë të prerë. Muhammedi (a.s) e ka cilësuar një ndër shtatë mëkatet e mëdha dhe shkatërruese për individin dhe shoqërinë. Shumë njerëz e mendojnë kamatën mjet zhvillimi, jetese dhe shtimi të pasurisë por në fakt ajo është mjeti më i keq për shkatërrimin dhe rrënimin e saj. Për vendin tonë një dëshmi e gjallë dhe e hidhur që shkaktoi mjaft probleme si pasojë e masivitetit të përdorimit të kamatës, fajdeve mbetet viti 1997.

Një fenomen tjetër shqetësues për vendin tonë është numri i përdoruesve të varur nga kjo sëmundje, janë edhe lojërat e fatit, bixhozi. Historikisht fjala

bixhoz i referohet lojës në mënyrë të padrejtë, ose mashtrimit në lojë. Lojërat e fatit apo ndryshe bixhozi është një koncept i gjerë që përfshin aktivitetet të ndryshme (lojëra me zare, me letra, poker, lojëra të ndryshme tavoline, baste sportive, lotari të ndryshme etj.) Lojërat e fatit përkufizohen si vënie në para (lekë) apo diçka tjetër me vlerë, për një aktivitet, ngjarje apo lojë, që nuk mund të kërkojnë ose jo përdorimin e ndonjë aftësie dhe që kanë gjithmonë një rezultat të pasigurt.

Me keqardhje mund të themi se lojërat e fatit janë kthyer në një formë popullore, lehtësisht të arritshme dhe të preferuara për argëtim. Industria e lojërave të fatit po përhapet dita-ditës në vendin tonë duke shkaktoar viktimat e saj dhe duke shtuar numrin e tyre. Të rinjtë dhe jo vetëm të pushtuar nga psiko-mania (e fitimit pa punuar dhe shpejt) janë bërë lënda e parë e përfitimit të kësaj industrie që lejohet me ligj! Nëse dikush e parashtron pyetjen me kontekstin, se në to ka përfitime. Përgjigja vjen nga Allahu (xh.sh), ku thotë: “Të pyesin ty për alkoolin (narkotikët) dhe bixhozin. Thua: Që të dyja janë mëkat i madh, e ka dobi në to (të pakta) për njerëz, por dëmi i tyre është më i madh se dobia e tyre”. – (Kur’ani, El-Bekare: 219) Si për analogji, Allahu (xh.sh) i ka bashkuar drogën dhe lojërat e fatit si për të na treguar se simptomat e tyre pothuajse janë të njëjta. Ato mbysin instinktin e njeriut për të punuar, paralizojnë fuqinë produktive të njeriut duke mbjellë dembelizmin. Si lëndët narkotike, ashtu edhe lojërat e fatit cenojnë deri me

shkatërrimin e familjes. Ato ndikojnë në gjendjen shëndetësore të njeriut duke shkaktoar sëmundje nervore.

Përhapja e madhe e lojërave të fatit kudo në qendra të banuara, madje edhe pranë objekteve të kultit dhe lehtësia për të qenë pjesë e tyre është një plagë për shoqërinë. Nga të dhënat e Gjykatës së Apelit Shkodër, për vitin 2017 janë 179 raste divorci si pasojë e lojërave të fatit. Kjo shoqëri një ditë, besoj jo të largët, do të kthejë kokën pas dhe do të kuptojë se në ç’gjendje tashmë ka hyrë një pjesë e konsiderueshme e saj. Droga vërtet është një plagë e rëndë e shkaktohet nga trafiket e paligjshme, ndërsa lojërat e fatit janë një dramë që sot lejohen nga shteti.

Allahu i madhëruar me urtësinë e Tij na ftoi si besimtarë që t’i shmangemi këtyre veprave, të cilësuar si vepra të shejtanit. Të gjitha dispozitat në Islam kanë për qëllim të mirën e njerëzimit dhe ruajtjen e natyrshmërisë dhe ekuilibrit njerëzor. Përdorimi dhe tregtia me drogë, përdorimi i fajdeve dhe lojërave të fatit përbëjnë devijim nga këto objektiva, prishin harmoninë e njeriut me mjedisin që e rrethon, si dhe shkaktojnë probleme të mëdha, si për vetë individin, ashtu edhe për gjithë shoqërinë.

Lus Allahun të na ruajë nga këto devijime dhe të na udhëzojë drejt më të mirës.

(Ligjëratë e mbajtur në takimin e tre komuniteteve fetare, me temë:

“Droga, fajdet dhe lojrat e fatit – sfida që nxisin besimet”, Shkodër, më 11 prill 2018)

JO KËTIJ NJERIU TË MODIFIKUAR, QË E KTHEU BOTËN NË GËRMADHË SHKATËRRIMI..!

Para dy ditësh në Afganistan u bombarduan mbi njëqind hafizë të Kur'anit, të gjithë fëmijë dhe të rinj, në ceremoninë më të lumtur të jetës së tyre.

Mbrëmë, po aq; ndoshta më pak a më shumë, në Duma të Damaskut, u helmuan me gaz sarin, duke na bërë dëshmitarë të pamjeve të llahtarshme të fëmijëve të pafajshëm, nënave e baballarëve të ngrirë bri njëri-tjetrit..!?

Lutuni dhe faluni; terrorizmi dhe urrejtja kundër Islamit dhe muslimanëve ka arritur në një pikë të dëshpëruar!

Atë ditë kur bijtë e shejtanit në Mekë, vendosën të lidhin aleancën e tyre vrastare për të goditur së bashku për vdekje të Dërguarin e All-llahut, po atë ditë njerëzimi mori mbështetjen më të madhe, që fal shpresë dhe kurajo për të mos humbur dritën e udhëzimit; dy rreze drite hyjnë!

Dy ajete kur'anore, që peshojnë më rëndë se krejt vuajtjet dhe dhuna, shkeljet dhe persekutimi ndaj të vërtetës dhe pasuesve të saj: **1.** “Nuk gjuajte, kur gjuajte, por All-llahu gjuajti!” Bëhet fjalë për një grusht dhë, të cilin Resulull-llahu (a.s.) vendosi mbi krerët e armiqve të tij, me urdhër të Zotit.

2. “Mos u dëshpëro, All-llahu është me ne!” Me këtë dëshmi, iu drejtua i

Dërguari, shoqëruesit të tij besnik, Hz. Ebu Bekrit, teksa ishin strehuar në shpellë, atë ditë kur bijtë e shejtanit po i ndiqnin për t'i vrrarë...

Kjo është historia, që nuk duhet harruar dhe mësimi i madh, që nuk duhet hequr nga mendja për asnjë çast!

Hafizët e vegjël afganë dhe vëllezërit e tyre sirianë, qindra e mijëra, po deshte thuaj miliona të vrrarë e të helmuar, të djegur e të dhunuar anëmbanë botës së sotme, janë mjaftueshëm, për të zgjuar nga gjumi i hutimit ymmetin, i cili ka nevojë të pastrohet nga tradhtia e brendshme dhe kolonizimi fetar e shpirtëror, njësoj siç e ka të detyrueshëm rrugëtimin drejt përvetësimit të shkaqeve të dijes dhe urtisë, bashkimit dhe vëllazërisë, për të vënë në vend ekuilibrat e shkatërruara të natyrës dhe diversitetit, lirisë dhe përgjegjësiive të njeriut mbi faqen e dheut, si mëkëmbës hak i një Zoti të Vetëm e të Plotfuqishëm, i cili urdhëroi melekët e Tij të binin në sexhde para shfaqjes së Njeriut..! Jo para këtij njeriu të modifikuar, që e ktheu botën në gërmadhë shkatërrimi..!

Imam Muhamed B. Sytari

Myfti i Zonës Shkodër

Shkodër, më 8 prill 2018

PEJGAMBERI (A.S) KA THËNË:

*“Nuk është
prej nesh,
ai që thërret
në racizëm,
nuk është
prej nesh
ai që lufton
për racizëm
dhe nuk është
prej nesh,
ai që vdes
për racizëm”.*

(transmetuar nga Ebu Davudi)

Naim Drijaj,

imam, xhamia Parrucë

Disa rregulla për një vëllazëri të qëndrueshme:

1. Të kemi besim të pastër (larg shirkut). Nuk mund të ketë vëllazëri të sinqertë, nëse nuk ekziston besimi i pastër.

2. Të jetojmë me hallet e njëri-tjetrit.

3. Të punojmë të bashkuar dhe jo të ndarë. Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Mos u përçani! Ata që ishin para jush u përçanë dhe, si rezultat, u shkatërruan.”¹ “Dora e Allahut është me xhematin.”² “Bashkimi është mëshirë, ndërsa përçarja është ndëshkim.”³ Allahu (xh.sh) thotë: “Të gjithë mbahuni fort për litarin e Allahut (Kuranin) dhe mos u përçani!”⁴

4. Të jemi të sinqertë dhe ta duam njëri-tjetrin për hir të Allahut.

5. Të vendosim kufi ndërmjet dashurisë dhe urrejtjes. Vëllazëria e vërtetë nuk është teori dhe as parullë, por vëllazëria e vërtetë është ajo që buron nga zemra dhe shpirti. Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Kur të duash dikë, duaje me masë se ndoshta një ditë mund të të kthehet në armik. E nëse e urren dikë, urreje me masë se ndoshta një ditë ai mund të bëhet miku yt.”⁵

6. Të ruajmë fshehtësitë e besimtarit. Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Kur njeriu bisedon me ty dhe pastaj largohet, (dije se) biseda e tij është amanet.”⁶

7. Të ndihmojmë njëri-tjetrin në punë të mira. Allahu (xh.sh) thotë: “Ndihmoheni njëri-tjetrin në punë të mira dhe në të ruajturit nga të këqijat dhe jo në gjynahe dhe armiqësi.”⁷ Omeri (r.a) ka thënë: “Nëse e shikon vëllanë tënd që ka rrëshqitur atëherë ndihmoje, përkrahe, qëndro pranë tij dhe lute Allahun për të, e mos u bëj ndihmës i shejtanit kundër

1. Buhariu: 4/175.

2. Tirmidhiu: 4/466.

3. Es-Suneh: Ibn Ebil-Asim, 1/44.

4. Ali Imran: 103.

5. Tirmidhiu: 1997.

6. Ahmedi: 3/380, Ebu Davudi: 4868, Tirmidhiu: 1959.

7. El-Maide: 2.

DISA RREGULLA PËR NJË VËLLAZËRI TË QËNDRUESHME

tij.” Abdullah ibn Mesudi (r.a) ka thënë: “Nëse e shihni vëllanë tuaj duke bërë ndonjë gjynah, mos u bëni ndihmues të shejtanit kundër tij, duke thënë: O Zot dënoje, o Zot mallkoje! Por, kërkon për të falje tek Allahu.”

8. T'u përmbahemi të drejtave të ndërsjella. Pejgamberi (a.s) ka thënë: “Detyrat e muslimanit ndaj muslimanit janë gjashtë: Nëse e takon përshëndete me selam, nëse të fton përgjigju, nëse të kërkon këshillë, këshilloje, nëse teshtitet dhe e falënderon Allahun, thuaji: “Allahu të mëshiroftë!”, nëse sëmuret vizitoje dhe nëse vdes përcille xhenazen e tij.”⁸

DISA DETYRIME TË TJERA JANË:

1. Dua (lutja). Profeti (a.s) i mësonte shokët e tij të bënin dua për njëri-tjetrin. Tregohet që kur Pejgamberi (a.s) e dërgoi Omerin (r.a) në një mision, i tha: “Mos na harro me dua, o vëllaço”, pra ia tha me përkëdheli. Imagjinoni se çfarë ndikimi kishte kjo tek Omeri (r.a), që Profeti (a.s) i kërkoj atij të lutet për të. Për atë njeri, i cili lutet për vëllanë e tij, melekët i thonë: “Zoti të dhëntë edhe ty si ajo që po lutesh për vëllanë tënd.”⁹ I Dërguari i Allahut ka thënë: “Lutja e një muslimani për vëllain e tij mysliman, që nuk është prezent, është e pranueshme.”¹⁰ Pejgamberi (a.s) pas varrosjes së njerit prej shokëve të Tij, tha: “Kërkoni falje për vëllanë tuaj dhe lutuni për të, sepse ai tani është duke u pyetur.”¹¹

2. Interesimi për vëllanë tënd. Pyet për të nëse mungon në xhami ose në punë, pyet për gjendjen e tij dhe vizitoje për hir të Allahut, ndoshta ai ka nevojë për ndihmën tënde.

3. Mbulimi i të metave të tjetrit. Profeti (a.s) ka thënë: “Kush ia mbulon të metat një muslimani në këtë botë, Allahu ia mbulon të metat atij në Ditën e Kiametit.”¹²

4. Të sillemi me edukatë dhe me etikë ndaj njëri-tjetrit. Imam Maliku e ka këshilluar një djalosh duke i thënë: “O djali i vëllait tim! Mëso edukatën, para se të mësosh diturinë!”. Ebu Zekerija El-Anberi ka thënë: “Dituria pa edukatë është si flaka pa drunj dhe edukata pa dituri është si shpirti pa trup.”

5. Të jemi të sinqertë gjatë këshillimit të tjetrit. Në një thënie të dijetarëve

8. Muslimi: 4/1705.

9. Muslimi: 2732.

10. Bezzari: 4/500.

11. Ebu Davudi: 3221, Hakimi: 1/370.

12. Ahmedi: 4/62, shih: “Sahihul el-Xhami” 6287.

thuhet: “Besimtarët janë këshillues të sinqertë të njëri-tjetrit, ndërsa munafkët janë mashtrues dhe gënjeshtarë.”

Hasan el-Basriu ka thënë: “Ku do të ankohet (do të qajë hall) muslimani, nëse nuk ankohet tek vëllai i tij musliman? Vërtetë muslimani është pasqyrë e vëllait të tij musliman. I vëren të metat e tij dhe i falë gabimet.”

Jahja ibn Meini (Allahu e mëshiroftë) i këshilloi vëllezërit e tij duke u thënë: “Kujdesuni që vëllai musliman të garantojë prej jush këto tri gjëra:

“Nëse nuk mund t'i bëni mirë mos e dëmtoni,

Nëse nuk mund ta gëzoni mos e hidhëroni,

Nëse nuk mund ta lavdëroni mos e kritikoni dhe mos e nënçmoni.”

6. Të mos përçahemi në mospajtimin e mendimeve. Ibn Tejmiheh (Allahu e Mëshiroftë) ka thënë: “Nëse dy muslimanë do të ziheshin me njëri-tjetrin, vetëm se kanë mendime të ndryshme, s'do te ngeleshin dy muslimanë në këtë botë, që do të ishin të pajtuar”.

Sahabët e Profetit (a.s) kanë pasur mospërputhje mendimesh në çështje të ndryshme, por nuk janë përçarë. Ato zhvillonin ndërmjet tyre debate këshillimi dhe jo debate grindjeje apo konflikti.

Në luftën e Ahzabit Profeti Muhamed (a.s) u tha shokëve të tij: “Mos ta falë askush nga ju iqindinë, vetëm se tek fisi Benu Kurejdha!” Një pjesë e tyre thanë: “Nuk falemi vetëm tek fisi Benu Kurajdha.” Pjesa tjetër thanë: “Do falemi në kohë, nuk ishte qëllimi i Profetit vonimi i namazit.” Pasi u takuan me Profetin dhe e lajmëruan për rastin në fjalë, ai nuk qortoi asnjërën palë.”¹³

Osmani(r.a), kur ishte në Mina gjatë Haxhit, e falte namazin e udhëtarit të plotë me katër rekatë farz. Abdullah ibn Mesudi i tha Osmanit, në shenjë qortimi, se ishte falur me Profetin (a.s) me nga dy rekatë. Gjithashtu, në të njëjtën mënyrë ishin falur edhe me Ebu Bekrin, e Omerin, me nga dy rekatë. Mirëpo, kur erdhi koha e namazit, Abdullah ibn Mesudi fali edhe ai katër rekatë. E pyetën: “Ju e qortuat Osmanin, kurse tani po falni katër rekatë?” Abdullah ibn Mesudi tha: “Konflikti (përçarja) është sherr (e urrej përçarjen).”¹⁴

13. Buhariu: 2/15.

14. Ebu Davudi: 2/199.

“EDUKONI FËMIJËT TUAJ ME DASHURI PËR PROFETIN MUHAMMED (A.S)” - DR. MUHAMMED A. JEMANI

(LIBËR I PËRKTHYER NGA **H. VEHBİ S. GAVOÇI** - SHKODËR, 1996)

PËRKUJTIMI I DITËLINDJES (MEVLUDIT) TË PROFETIT (A.S)

Çdo vit, në muajin Rebiul-evvel, në ditën e 12-të të tij, në të gjitha anët e botës, si një aromë e këndshme që e thithin miliona myslimanë, kremtohet ditëlindja e Profetit (a.s). Ata përmes melodish e poezish të bukura përshkruajnë jetën e njeriut më të dashur, udhëheqësit shpirtëror të tyre, përgjuesit në besim, këndojnë virtutet e tij të larta, këndojnë ngjarjet e shënuara të jetës së tij dhe sjelljet e denja, shembull i lartë për mbarë njerëzimin.

Sigurisht, mënyra më e mirë e festimit të ditëlindjes së Profetit (a.s) është të lexohet apo të këndohet jeta e tij, të njihen fëmijët dhe rinia me Të, të edukohen ata ta duan Profetin (a.s) dhe të vazhdojnë të njihen jo vetëm me jetën e atij Zotërie, por edhe të familjes së tij të nderuar, të sunduesve (Kalifëve) pas tij dhe të shokëve tjerë (sahabëve).

Ne duhet ta mësojmë rininë që të studiojë jetën e Profetit (a.s) në çdo kohë e për çdo vit, sepse përsëritja e kujtimi janë të aftë të mbjellin e të përforcojnë në mendjen e të rinjve atë histori të lavdishme e t'i lidhin ata më tepër me Të. Gjithashtu studimi e njohja e thellë e Hadithit nga rinia i shërben edukimit dhe veprimtarisë së tyre në jetë në bazë të normave të Kur'anit dhe të shembullit të shkëlqyer të Profetit (a.s).

Më e mira mënyrë për të festuar këtë ditëlindje është që rinia dhe fëmijët të jetojnë, të veprojnë e të sillen në veprimtarinë e tyre të përditshme duke i zbatuar këshillat, porositë e mësimet e Profetit (a.s) e, sidomos të marrin shembullin e mirë të veprave dhe të shokëve të tij.

Vërtetë ne përkujtojmë dhe festojmë ditëlindjen e Profetit (a.s), por është mirë që rast pas rasti fëmijët të lexojnë jetën e Profetit, të futet tek ata zelli për studim, e kjo është një detyrë e përhershme e edukatorëve, prindër apo mësues.

Tubimi për të dëgjuar mbi jetën e Profetit, më të madhit dhe më të fundit profet, është një veprimtari e këndshme, që sjell shumë fryte, kur ajo zhvillohet me solemnitetin e nevojshëm islam, larg shtrembërimeve dhe teprimeve të panevojshme.

Vërtetë Profeti (a.s) përmendet përherë, por muaji Rebiul-evvel e shton

dëshirën e njerëzve të dëgjojnë tregime nga jeta e atij Zotërie dhe, siç thotë Dr. Muhammed Alevi, një hoxhë që jep mësim në xhami të Qabes: “Në muajin e lindjes së atij Zotërie (a.s) gjendet shkaku të mblidhemi e të rrimë, sepse koha lidhet me kohën, d.m.th. koha e lindjes me kohën e përkujtimit, kështu pra, në ditët e sotme ne jetojmë ditët e kohës së Profetit (a.s), përsëri lidhet disi syri me veshin ose bashkohet ajo që ndiejmë me atë që shohim.”

MË E MIRA MËNYRË PËR TË FESTUAR KËTË DITËLINDJE ËSHTË QË RINIA DHE FËMIJËT TË JETOJNË, TË VEPROJNË E TË SILLËN NË VEPRIMTARINË E TYRE TË PËRDITSHME DUKE I ZBATUAR KËSHILLAT, POROSITË E MËSIMET E PROFETIT (A.S) E, SIDOMOS TË MARRIN SHEMBULLIN E MIRË TË VEPRAVE DHE TË SHOKËVE TË TIJ.

Dijetarët thonë se nuk mjafton të festohet vetëm ditëlindja e tij e të përmendet me raste, por duhet të përkujtohet në çdo kohë.

1. S'ka dyshim se dashuria ndaj Profetit (a.s) dhe përgëzimi për ditëlindjen e tij e për jetën e tij jep frytet e veta tek myslimanët, madje edhe të pafetë përfitojnë nga gëzimi për lindjen e atij Zotërie. Kështu p.sh. Ebu Lehebi, axha i pafe (jobesimtar) i Muhammedit (a.s), i fali lirinë skllavit të vet, që e gëzoi për lindjen e atij Zotërie. Këtë çështje e ka përmendur Buhariu, Bejhakiu etj, të cilët kallëzojnë se për çdo të hënë i lehtësohen vuajtjet atij në zjarrin e xhehnemit, mbasi u gëzua atë ditë për lindjen e nipit të vet.

Një dijetar, poeti Muhammed, djali i Nasirit, shkruan: “Në qoftë se një i pafe (jobesimtar) si Ebu Lehebi, axha i Profetit (a.s), që e ka fyer Kur'anin, ka përfutur që në çdo ditë të hënë t'i pakësohen vuajtjet, sepse u gëzua për lindjen e Profetit (a.s), atëherë ç'përfiton ai njeri që në gjithë jetën e vet është përgëzuar me Profetin (a.s) dhe ka vdekur besimtar”?

2. Vetë Profeti (a.s) ka madhëruar ditën që ka lindur dhe për të ka falënderuar Zotin (xh.sh) për të mirën që i ka dhënë, kur e ka zgjedhur për të qenë Profet. Shoku i tij, Abu Katade thotë se kur u pyet Profeti (a.s): “Ç'vlerë ka agjërimi në ditën e hënë?” Ai u përgjigj: “Në atë ditë kam lindur dhe po në atë ditë më ka ardhur Shpallja.” Ky gëzim shprehet duke agjëruar, me gosti, me grumbullime për të përmendur Zotin (xh.sh), për të kallëzuar jetën e Profetit (a.s). Të gjitha këto janë shprehje e gëzimit.

3. Ne jemi të urdhëruar në Kur'an të gëzohemi për të mirat e dhuruara nga Zoti (xh.sh). Një nga mirësitë më të mëdha është dërgimi i Muhammedit (a.s) profet dhe rahmet për çdo send, prandaj gëzimi për ardhjen e Muhammedit është diçka e porositur në Kur'anin Famëlartë, në ajetin 58 të sures Junus, ku thuhet: “Thuaj: Vetëm mirësisë së Allahut dhe mirësisë së Tij le t'i gëzohen, se është shumë më e dobishme se ajo që grumbullojnë ato.”¹

Madje ai Zotëri ka thënë: “Unë jam mëshirë e dhuruar.” Atëherë, sa duhet të gëzohemi për ditëlindjen e Tij?

4. Profeti i kushtoi kujdesin e duhur lidhjeve të ngjarjeve të mëdha të së kaluarës me kohën e tashme, përkujtimit të tyre në ditën e caktuar, duke e madhëruar atë që ka ngjarë kohë më parë.

Sipas traditës profetike thuhet se, kur erdhi Profeti (a.s) në Medinë, pau që jehudinjtë agjëronin një ditë të caktuar. I pyeti: “Pse veproni ashtu”? Ata i thanë: “Në këtë ditë Zoti (xh.sh) shpëtoi Hz. Musain me popullin e vet nga Faraoni, prandaj edhe ne e agjërojmë këtë ditë.”

Duke marrë shkas nga kjo ngjarje, Profeti (a.s) agjëroi vetë dhe urdhëroi edhe shokët e vet të bënin si ai. Ajo është e dhjeta ditë e muajit Muharrem. U bë borxh të agjërohej ajo ditë, deri sa zbriti urdhri të agjërohej Ramazani. Që nga ajo kohë agjërimi i ditës së dhjetë u bë sunet (traditë), d.m.th. punë e mirë. Është e pëlqyeshme të agjërohet atë ditë, ose një ditë para apo prapa.

5. Përkujtimi i lindjes së Profetit (a.s), i jetës, i punëve dhe i sjelljeve të tij e shtynjë njeriun të bjerë salavat, gjë që e shton shpërblimin (sevapin), sepse po të biem salavat një herë, Zoti (xh.sh) e shkruan 10 herë, ashtu siç është thënë

1. Kur'ani, Junus: 58.

më parë që e mira dhjetëfishohet në sevape, ndërsa të këqijat lihen siç janë, pa iu shtuar gjë.

Kështu pra, sa vjen muaji Rebiul-evvel, unë i marr dhe i lexoj librat që janë shkruar për jetën e Profetit (a.s), kënaqem nën hijen e asaj historie me famë, i ledhatuar nga erërat e lehta që më freskojnë fytyrën, më mpihen gjymtyrët nga kënaqësia, si në ëndërr dhe përmend ndodhitë: si erdhi në këtë jetë ajo Dritë e madhe, si u njoh në Mekë, besnik e i drejtë, kur u zgjodh Profet, kur emigroi, luftërat ngadhënjese në Bedër, Uhud etj, kur formoi qeverinë islame, deri në fjalimin e fundit në Arafat, derisa vdiq e u ndërpre lidhja ndërmjet qiellit dhe tokës.

Unë merrem me libra të sakta për jetën e Profetit (a.s) në këtë muaj, megjithëse jeta e tij nuk më largohet nga mendja gjatë gjithë vitit. Lexoj, përmend çfarë kam harruar dhe mësoj gjëra të reja, të cilat udhëheqin njerëzimin për gëzim e harmoni në këtë jetë në pëlqimin e Zotit (xh.sh) dhe në xhenet, në jetën e ardhme.

Atë ditë që ka lindur Profeti (a.s) kanë ndodhur disa ngjarje të mëdha, siç ka kallëzuar Abdullahu, djali i Abasit: “Ai Zotëri ka lindur ditën e hënë, është zgjedhur Profet ditën e hënë dhe ka vënë Gurin e Zi në skaj të murit të Qabes po ditën e hënë.”

Ai Zotëri ka lindur në muajin “Rebiu”. Kjo fjalë do të thotë pranverë. Siç e dimë, në pranverë shpërthen hareja, gëzojnë natyra e njerëzit, madje të gjitha krijesat.

Një dijetar i njohur, Abdurrahman Sikili thotë: “Secili njeri ka prej emrit të vet një fat. Muhammed d.m.th. i lavdëruar. Ai është me fat në emër, por edhe në muajin kur ka lindur. Në pranverë toka nxjerr çfarë ka ndry në gjiun e vet: lule, bimë e prodhime ushqimore, që i ka ndarë Zoti (xh.sh) për njeriun. Në këtë stinë, vërtetë të gëzohet syri me çka sheh dhe veshi me çka dëgjon prej cicërimave të zogjve, hunda për çka nuhat prej aromave të natyrës dhe trupi që ushqehet me mish, me fruta e bimë, madje edhe shpirti kënaqet, se përjeton një rikrijim në pranverë.”

Lindja e Profetit (a.s) në Rebiu tregon nderin e madh që i bëri Zoti (xh.sh) njerëzimit dhe veçanërisht besimtarëve. Profeti (a.s) është përgjues dhe mëshirë për gjithësinë mbarë, të cilën e mbron nga shkatërrimi dhe humbja në këtë jetë dhe në jetën e ardhme pa asnjë dyshim.

BESIMI ËSHTË PA DISKUTIM NDERA MË E MADHE

Kremtimi i ditëlindjes së Profetit (a.s) dhe përkujtimi i jetës së tij, edhe sikur të bëhet në një tubim fetar, gjithsesi

është një veprimtari shumë e bukur dhe e këndshme, sepse në ligjëratat bëhet fjalë për madhërinë e atij Zotërie, për mrekullitë e Zotit (xh.sh), duke zbritur librin e shenjtë, si më i bukur i më i këndshmi libër, i cili kallëzon veç të drejtën në çdo fushë që të studiohet, qoftë kjo astronomi, histori ose gjeografi, gjuhësi apo në të gjitha dijet e njerëzimit, megjithëse ai iu zbrit një njeriu pa shkollë.

Është e vërtetë që duke pasuar jetën e Profetit (a.s), shtohet dashuria për të, duke hyrë thellë në zemër.

Zoti (xh.sh), duke përmendur frytet që gëzojmë, kur lexojmë jetën e Profetit (a.s), thotë: “Të gjitha këto që t'i rrëfyem ty nga lajmet e Pejgamberëve janë që të forcojnë zemrën tënde dhe, në to të ka ardhur e vërteta dhe këshilla, si dhe përkujtime për besimtarët.”²

Dhe më poshtë shton përsëri: “Në tregimet e tyre (të dërguarve dhe të Jusufit me vëllezër) pat mësim e përvojë për të zotët e mendjes. Ai (Kur'ani) nuk është bisedë e trilluar, por vërtetues i asaj që ishte më parë (librave të shenjta) dhe sqarues i çdo sendi, e edhe udhërrëfyes e mëshirë për një popull që beson.”³

Ej, Zot i Madhërueshëm, na forco e na ngulit më thellë besimin në Ty dhe na plotëso në zemrat tona dashurinë e Profetit (a.s)!

Vërejmë se disa të huaj që e nderojnë Profetin (a.s), kanë dëgjuar prej bashkëpunëtorëve të vet se Profeti (a.s) ka ardhur dhe misioni i tij është përhapur me luftë dhe jo aq me paqe e me durim, se ai ka luftuar deri edhe për t'u bërë mysliman. Them me bindje se ata gabojnë rëndë dhe nuk kanë asnjë fakt. Kush nuk lufton të mbrojë veten, familjen, bashkatdhetarët, pasurinë dhe tokën? Deri edhe buburreca e vogël mundohet të mbrohet duke thumbuar. Pra lufta nuk mohohet sepse është bazë e mbrojtjes.

Por, lufta për ta detyruar njeriun të hyjë në fenë islame, nuk është në natyrën e kësaj feje paqësore. Janë të shumtë ajetet që ndalojnë dhunën dhe detyrimin për të hyrë në fenë islame. Jehudinjtë dhe të krishterët që jetojnë në vendet arabe me fenë dhe me kishat e tyre janë fakte, që vërtetojnë se kjo akuzë kundër Islamit është e rreme. Ne pyesim: Myslimanët kanë jetuar në Spanjë më se 600 vjet, aty kanë përparuar dhe kanë qenë dritë e shkencës për banorët vendës dhe për jomyslimanët. Por, sa myslimanë kanë mbetur në Spanjë e Portugaliz?

Po kujtojmë disa fjalë të disa të huajve

2. Kur'ani, Hud: 120.
3. Kur'ani, Jusuf: 111.

që vërtetojnë se islami nuk u përhap me luftë.

Thomas Carlyle thotë: “Akuza, se Profeti Muhammed është mbështetur tek forca e shpatës për të shtyrë njerëzit të hyjnë në Islam, është e ulët dhe pa kuptim, sepse nuk ta pranon mendja, që një njeri i vetëm të kapë shpatën dhe të presë me të të tjerët, që të hyjnë në fenë e tij. E vërteta është se ata kanë pranuar me dëshirën e vet Islamit dhe kanë hyrë në atë besim me bindje të plotë.”⁴

Edhe **Émile Dermenghem** thotë: “Nuk ka ardhur urdhri për luftë, që të shtyhen njerëzit me shpatë të bëhen myslimanë, sepse Kur'ani thotë: “Nuk ka imponim në fe.” Kur'ani i urdhëron myslimanët të jenë të drejtë dhe mos t'i drejtohen armikut me luftë.

Disa të tjerë, duke iu referuar jetës së Profetit (a.s), vërejnë se ai ka patur shumë gra e prej kësaj arrijnë në përfundimin dashakeq se femra nuk kishte vlerën e duhur tek ai.

Ata e dinë se Profeti (a.s), sa qe i ri dhe i pamartuar nuk është njohur, nuk është dëgjuar dhe as nuk është akuzuar kurrë për imoralitet, ndonëse në atë kohë, kjo gjë ka qenë një ves i zakonshëm dhe i përhapur shumë. Pastaj, kur u bë 25 vjeç, u martua me një grua 40 vjeçare dhe jetoj me të për 25 vjet, deri sa ajo vdiq pa u martuar me ndonjë tjetër. Po pse u martua pra më vonë? Ai u martua për shkaqe politike, shoqërore e bamirësie. Për këtë argument duhet të zgjatemi shumë, por këtu nuk është vendi.

Islami e ka nderuar gruan aq shumë, sa e ka bërë motër të burrit dhe ka thënë se gruaja dhe burri janë përgjegjës për sjelljet e tyre. Ndërsa ne e dimë mirë se si janë sjellë grekët e vjetër me gruan, ata e kanë konsideruar atë skllave të burrit, prandaj edhe e kanë shitur, e kanë ndërruar me gruan e tjetrit përkohësisht etj. Edhe në shumë vende e popuj, apo besime të tjera gruaja është fyer e poshtëruar, madje edhe martesë është quajtur “pisllek”, apo se gruaja nuk ka vend në parajsë etj, etj.

Gjendja e gruas sot në shumë vende të botës së përparuar, në pamje të parë duket shumë e mirë, por në të vërtetë keqpërdoret e shkreta. Tregtohet me nderin e saj, prostitucioni është një dukuri e shëmtuar dhe shumë e përhapur. Sa e sa burra njohin një grua me martesë, por edhe sa të tjera pa martesë. Njerëzit i dinë mirë të drejtat e gruas dhe trajtimin e saj në fenë islame dhe si përdoret ajo në vendet tjera që e luftojnë këtë.

4. Shiko: “Të vërtetat islame dhe gënjeshtat e armiqve”, Ak-kad, f. 22.

MEDINA E NDRITUR

MEDINA E NDRITUR

Medina e Ndritur njihet me emrin “mirësia e mirësisë”. Ky qytet është kryeqyteti i parë islam dhe i dyti i dy vendeve të shenjta për myslimanët, pas Mekës. Medina e Ndritur gjendet e vendosur në tokën historike të Hixhazit, në zonën perëndimore të Arabisë Saudite. Ajo ndodhet rreth 400 km nga Meka, në anën veri-lindore të saj dhe rreth 150 km në lindje të Detit të Kuq. Porti më i afërt me të është porti Janbu’, që gjendet rreth 220 km në jug-perëndim të Medinës.

Sipërfaqja e Medinës arrin rreth 589 km², nga të cilat 29 km² janë të zënë nga zona urbane, ndërsa pjesa tjetër e sipërfaqes së saj që është jashtë zonës urbane, përbëhet nga male, lugina, shpate, shkretëtira, tokë bujqësore, varreza dhe pjesë të rrjetit të autostradave.

Profeti Muhammed, paqja qoftë mbi të, ka thënë: “O Zoti im! Unë e bëj të shenjtë (të paprekshme) çfarë gjendet mes dy anëve të saj, ashtu siç Ibrahim i ka shenjtëruar Mekën. Zoti im! Bekoje atë që përmbajnë enët e tyre (ushqimin e tyre)!”

PAK HISTORI

Dikur Medina e Ndritur njihej me emrin Jethrib, emër i cili përmendet në Kur’an, në fjalët e thëna prej disa hipokritëve asokohe: “Dhe kur një grup prej tyre thanë: “O banorë të Jethribit, ju nuk do të mund të bëni qëndresë, ndaj, kthehuni!” E një grup prej tyre i kërkonin leje të Dërguarit, duke thënë: “Shtëpitë tona janë të pambrojtura!”, edhe pse ato nuk ishin të pambrojtura. Në realitet, ata nuk donin tjetër por vetëm të iknin.” (Kur’ani, El-Ahzab: 13)

Historia e themelimit të Jethribit daton rreth 1600 vjet para emigrimit të Profetit (a.s). Sipas studimeve, në Jethribin e lashtë banonte një fis arab i quajtur “Abiil”, të cilët flisnin gjuhën arabe dhe gjuha arabe daton atje që atë kohë. Ky konstatim i afrohet kohës në të cilën është gjetur fjala “Jethrib” në shkrimet historike të grekëve të lashtë. Emri “Jethrib” raportohet në shkrimet e gjetura për Mbretërinë Muaiin, dhe ky vend përmendet mes qyteteve të banuara nga komunitetet Muaine. Është e njohur se Mbretëria Muaiine ngrihej në një pjesë të Jemenit, në periudhën midis 1300 dhe 600 para Krishtit, dhe u zgjerua edhe

më shumë në periudhën e lulëzimit të saj, duke mbërritur deri në Hixhaz dhe Palestinë. Kur autoriteti i saj u dobësua, u formuan një grup vendbanimesh, për të mbrojtur rrugën tregtare në veri, rrugë e cila kalonte nga Jethribi. Kjo kohë përkon gjithashtu me historinë e ekzistencës së Amalikëve dhe luftërat e tyre me bijtë e Izraelit në veri të Gadishullit Arabik dhe Sinaït.

Popujt e ndryshëm vazhduan të jetojnë njëri pas tjetrit në Jethrib, që nga fillimi i tij. Ai vend u banua nga Amalikët dhe fiset Maiin (nuk dihet saktësisht se cila prej dy palëve ishin të parët), pastaj aty u vendosen dy fise hebreje, derisa erdhën edhe Eus dhe Hazrexh, dy fise Kahtane, të cilët kishin ardhur nga Mbretëria e Shebës në Jemen, pas rënies së digës Ma’rib atje. Kur erdhën në Jethrib ato dy fise, u mahnitën nga toka pjellore dhe burimet e shumta, prandaj u vendosën aty, ku ndërkohë banonin edhe dy fiset hebreje, Kurejdha dhe Kajnuka’. Dy fiset Eus dhe Hazrexh, bënë një aleancë dhe një traktat me hebrejtë për paqe, bashkëjetesë dhe mbrojtjen e Jethribit kundër pushtuesve. Ata ranë dakord dhe vazhduan të bashkëjetojnë në paqe, deri në një periudhë kohe kur numri i fiseve Evs dhe Hazrexh u rrit shumë dhe u zhvillua edhe ekonomia e tyre. Juhudinjtë u frikësuan nga zgjerimi i fuqisë dhe i ndikimit të dy fiseve, prandaj ata ndërmorën veprime për t’i përçarë dhe për t’i futur në ngatërresë ata, dhe ia dolën. Mes fiseve Eus dhe Hazrexh plasën luftëra shkatërruese, që zgjatën gati njëqind e njëzet vjet, luftëra të cilat përfunduan vetëm kur Profeti i Allahut (a.s) emigroi në Jethrib.

PERIUDHA ISLAME

Në shekullin e shtatë, Islami u shfaq në Mekë. Profeti Muhammed, filloi të thërrasë njerëzit në fenë e re.

Kjo thirrje i zemëroi zotërinjtë Kurejshitë, të cilët jetonin në Mekë, prandaj ata përdorën të gjitha metodat për ta penguar këtë thirrje. Profeti Muhammed (a.s), nuk gjeti tjetër zgjidhje për ta mbrojtur misionin e tij, vetëm se duke emigruar në Jethrib, pasi mori fjalën e delegacioneve të fiseve Evs dhe Hazrexh për ta mbështetur dhe për ta mbrojtur atë. Dhe vërtetë, Profeti (a.s) emigroi në Jethrib, së bashku me shokun e tij besnik, Ebu Bekrin. Para se të hynte në Jethrib ai u ndal në Kuba’ për të kryer namazin, dhe ndërtoi aty xhaminë Kuba’, xhamia e parë në Islam. Pasi hyri në Jethrib, i Dërguari i Allahut ndërtoi Xhaminë tij (në Medinë), që ishte edhe bërthama e shtetit të ri islam, e më pas ai bëri vëllazërimin mes emigrantëve dhe ensarëve (vandalive), gjithashtu nënshkroi një traktat paqeje me hebrejtë e vendit.

Përmendet në një hadith të saktë se Profeti Muhammed (a.s), ia ndryshoi emrin vendit, nga Jethrib në Medinë (qytet) dhe e ndaloi përdorimin e emrit të vjetër, duke thënë: “Kush i thotë Medines Jethrib, le të kërkojë falje nga Allahu.”

Që këtu filloi zhvillimi dhe forcimi i Islamit. Këtu jetoi Profeti (a.s), deri sa ndërroi jetë në muajin Rabiul-Evel, viti 11 i Hixhretit.

PERIUDHA E KALIFATIT ISLAM

Pas largimit nga kjo jetë e Profetit Muhammed (a.s), pas epokës së ndritur Profetike, Medina vazhdoi të përjetonte periudha të shndritshme edhe në epokën e Kalifëve, që nga Ebu Bekri, tek Omer ibnul-Hattabi, në kohën e të cilit u hapën shumë vende si Shami, Egjipti dhe Persia; pastaj në kohën e Othman ibn Affanit, periudhë e i cila dëshmoi edhe më shumë zgjerime të tokave të Islamit dhe formimin e forcave detare si pjesë e ushtrisë islame, deri në epokën e Ali ibn Ebi Talibit (r.a) dhe më pas djalit tij

Hasanit (r.a), epokë që mbaroi në vitin 661.

Më pas, erdhën Emevitë në krye të Kalifatit, dhe kryeqyteti i muslimanëve u transferua nga Medina e Ndritur, në Damask. Që nga fundi i epokës së Kalifatit të Emevive, deri në fillim të epokës së Saudëve, Medina e ndritur kaloi nëpër epoka të ndryshme, duke filluar me Kalifatin Abasit, përmes Kalifatit Fatimij, dhe pastaj shteti Ejubij, pastaj ai Memluk, pastaj Perandoria Osmane, për të arritur deri në epokën moderne të Arabisë Saudite.

Medina e Ndritur hyri në strehën e shtetit Saudit më 19 Xhumadal-Evel, viti 1344 i Hixhretit, kur ajo iu dorëzua udhëheqësve Hashimitë, në bazë të një marrëveshje të veçantë me mbretin Abdul-Aziz Al-Saud. Në epokën moderne të Arabisë Saudite, Medina e Ndritur dëshmoi nga kohërat e saj më të ndritura në drejtim të zgjerimit dhe urbanizimit, gjithashtu dëshmoi progres në aspektet politike, ekonomike dhe sociale. Ndoshta nga punët më të dalluara të bëra nga qeveria Saudite për qytetin e Medinës, është zgjerimi i Xhamisë së Profetit, ku mbreti Fehd ibn Abdul Aziz vuri gurin e themelit për zgjerimin e madh të Xhamisë së Profetit, më 2 nëntor 1984, duke shtuar 82.000 m² në zonën e Xhamisë. Pastaj u bënë zgjerime në katër anët e jashtme të Xhamisë, ku sipërfaqja e saj e përgjithshme arriti përafërsisht 235,000 m². Kështu u shtua kapaciteti i saj në nxënien e adhuruesve brenda ambienteve të saj, nga 58.000, në rreth 650.000 adhurues.

POPULLSIA

Popullsia e qytetit të Medinës sot numëron rreth 1.3 milion banorë. Si rezultat i zhvillimeve urbane, popullsia është shpërndarë në lagjet e qytetit, duke e ndryshuar dendësinë e tyre, e cila është dyfishuar në lagjet e brendshme rreth Xhamisë së Profetit, për shkak të ripopullimit të zonës, dhe prirjes drejt zonave të sigurta rezidenciale dhe komerciale, ku u shërbehet vizitorëve. Përveç banorëve të përhershëm të qytetit, aty vijnë edhe një numër i madh i vizitorëve në sezonet e fetare, sidomos në muajin e Ramazanit dhe sezonin e Haxhit, kur numri i tyre arrin përafërsisht në një milion vizitorë, të cilët qëndrojnë aty si grupe të njëpasnjëshme, disa ditë ose disa javë dhe pastaj kthehen në vendet e tyre.

KLIMA E QYTETIT

Medina e Ndritur karakterizohet nga një klimë e thatë, ku mbizotëron klima e shkretëtirës, që

karakterizohet nga thatësira, mungesa e reshjeve dhe temperaturat e larta që variojnë nga 30°C- 45°C në verë, ndërsa në dimër ka edhe mot me shi. Reshje të shpeshta regjistrohen sidomos në muajin Prill, dhe më të pakta në muajt dhjetor, janar dhe mars, ku temperaturat mesatare luhaten mes 10°C -25°C. Lagështia është e ulët në pjesën më të madhe të vitit, me një mesatare prej 22%, dhe që rritet në periudhat e rënies së shirave deri në 35%, duke zbritur në verë në vetëm 14%. Erëra që fryjnë zakonisht kanë drejtim jug-perëndimor dhe janë kryesisht të nxehta e të thata, me një shpejtësi mesatare prej 5-8 km\ orë.

Medina e Ndritur mban në gjirin e saj shumë prej monumenteve dhe zonave të lashta historike, si xhami, male, varreza dhe lugina të famshme.

XHAMITË

Në Medinë gjenden xhami historike, ku më e rëndësishmja e tyre është Xhamia e Profetit, e cila është xhamia e dytë e shenjtë për myslimanët, pas Xhamisë së Madhe, Qabes në Mekë. Ajo gjendet në qendër të qytetit dhe përfshin shumë pika historike, ku më të veçantat e saj janë Kupola e Gjellbër dhe Rauda.

Xhamia Kuba’ gjithashtu është një nga xhamitë e njohura dhe me rëndësi në qytet, pasi ajo është xhamia e parë e ndërtuar në Islam dhe gjendet në jugperëndim të Medinës, rreth 5 km larg nga Xhamia e Profetit.

Xhamia e Dy Kibleve, xhami e cila dëshmoi dy kible në namazin e muslimanëve, drejt Xhamisë Aksa në Palestinë, pastaj drejt Xhamisë së Shenjtë, Qabes në Mekë.

Xhamia Anberije është një xhami e themeluar nga Sulltani Osman, Abdul Hamid II, në vitin 1908, për të qenë pjesë e projektit hekurudhor të Medines së Ndritur.

Xhamia Fet’h (fitorja), është më e madhja e shtatë xhamive, e ndërtuar mbi një breg në shpatin perëndimor të malit Sil’a. U quajt me këtë emër për shkak se ajo ishte faltorja e Profetit (a.s) dhe e shokëve të tij gjatë Betejës së Ahzabëve.

Xhamia e Ali ibn Ebi Talibit, një nga shtatë xhamitë e famshme, e quajtur me këtë emër për shkak se Ali ibn Ebi Talib mposhti në këtë vend Amr bin Ved, një komandant i kalorësëve kurejshit, i cili kapërceu hendekun në betejën e Ahzabëve.

MALET E NJOHURA TË QYTETIT

Nga malet e njohura në Medinë është mali Uhud, i cili është nga pikat më të rëndësishme të Medinës. Ai

ndodhet në veri të Xhamisë së Profetit, 5 km larg saj. Pastaj, mali i Ra’jes, mali i Shigjetarëve, mali Verkan, etj.

LUGINAT

Medina përfshin shumë lugina të famshme, ku më të njohurat janë:

Lugina Bat’han, e cila është një nga luginat më të spikatura të qytetit, që shkon nga jugu në perëndim të qytetit, emri i së cilës përmendet në hadithin profetik: “Lugina Bat’han gjendet sipër një kanali nga kanalet e Parajsës”.

Lugina Rauha, është një nga luginat e Medinës, e cila gjendet në mes saj dhe qytetit të Mekës; aty ndodhet një pus i lashtë i famshëm, i njohur si “Pusi Rauha”

Profeti (a.s) zinte vend në këtë luginë kur udhëtonte për Umre ose Haxh.

VARREZAT

Varrezat Bakia janë varrezat kryesore të Medinës, qysh nga koha e Profetit Muhamed (a.s) dhe një nga vendet më të afërta historike të Xhamisë së Profetit, që ndodhen përballë pjesës juglindore të murit të xhamisë. Sipërfaqja aktuale e Bekia’s është rreth 180,000 metra katror, dhe ajo mban në gjirin e saj trupat e mijëra banorëve të Medinës, si dhe ata që vdiqën dhe u varrosën aty nga luftëtarët dhe vizitorët, ku në krye të tyre janë rreth dhjetë mijë sahabe të të Dërguarit të Allahut, duke përfshirë edhe gratë e Profeti (a.s), përveç znj. Hadixhe dhe Mej’mune (Paqja e Allahut qoftë mbi ata të gjithë!).

Varrezat e Uhudit, janë gjithashtu një nga pikat më të rëndësishme në Medinë. Ato ndodhen 5 km në veri të Xhamisë së Profetit, në rrëzë të malit Uhud, dhe afër malit të Shigjetarëve. Ajo varrezë përmban eshtrat e shtatëdhjetë sahabeve të martirizuar në betejën e Uhudit, e njëri prej tyre është edhe hxaxhai i Profetit, Hamza ibn Abdul-Muttalib, dhe sahabiu Handhale ibn Ebi Amir. Muslimanët i varrosën aty shtatëdhjetë martirët e tyre, pas përfundimit të betejës. Profeti (a.s) e vizitonte vazhdimisht atë varrezë derisa ndërroi jetë.

TRANSPORTI

Përsa i përket transportit, sot Medina e ndritur njeh një zhvillim të madh, si për nga autostradat, hekurudhat ashtu dhe linjat ajrore.

Gjithashtu ajo njeh një zhvillim mjaft të madh edhe përsa i përket arsimit, ku në krye qëndrojnë Universiteti Islam, Universiteti Tiba dhe Universiteti Arab i Hapur.

Përgatiti:
Arta Ujkaj, teologe

MYFTIU NË TAKIM ME RININË: “MUSLIMANI ËSHTË NJERI I FORTË DHE KRENAR!”

Pasdreknë e së shtunës, më 31 mars 2018, me ftesë të Shoqatës “Ardhmëria”, dega Postribë, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, ligjëroi para një grupi të rinjsh rreth vlerave dhe rëndësisë së forcimit të besimit në jetë.

Ndër të tjera, Myftiu vuri theksin te domosdoshmëria e ruajtjes së ekuilibrave në jetë, duke nxjerrë në pah madhështinë e fesë islame në veprat konkrete, sidomos në marrëdhënie me familjen, rrethin familjar dhe shoqërinë.

Imam Muhamed B. Sytari theksoi se, realitetet shqiptare i mungon Islami i pastër, i personifikuar në sjelljen, urtësinë, largpamësinë dhe praninë e muslimanëve, që janë garanci për të sotmen dhe të ardhmen e vendit.

Ai tha se, përtej propagandave që po mundohen ditë pas dite të mbjellin farën e imoralitetit dhe shthurjes, në emër të lirive individuale dhe distancimit nga e kaluara e errët, akoma ka shpresë për këtë vend me taban islam dhe me një trashëgimi shumëshekullore rrezatimi dritë e qytetërim për mbarë botën, përfshi edhe Evropën!

Myftiu tha se, muslimani është njeri i fortë, krenar, i pastër dhe plot dinjitet, që nuk mund të pajtohet me drogën, alkoolin, kumarin, imoralitetin, injorancën e devijimet nga natyra në të cilën e ka krijuar Zoti!

Përgjatë ligjëratës së tij, Myftiu u ndal në disa stacione të rëndësishme, që lidhen me forcimin e marrëdhënies

me historinë e shkuar të krenarisë, me forcimin e vetëdijes islame dhe rrezatimit të këtij besimi dhe cilësive të tij në shoqëri.

Njëkohësisht, Myftiu falënderoi drejtuesin e degës së Shoqatës “Ardhmëri”, Postribë, z. Eshref Sykaj, për angazhimin dhe kontributin e tij në shërbim të komunitetit dhe rinisë.

MYFTIU: “KOMUNITETET FETARE, DORË MË DORË NË NDËRTIMIN E VLERAVE!”

Paraditën e së dielës, më 1 prill 2018, pas vizitës tradicionale në Arqipeshkvinë e Shkodrës, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, pas urimeve drejtuar komunitetit katolik të Shkodrës, tha se komunitetet fetare punojnë dorë për dorë në rrugën e ndërtimit të vlerave në shoqëri.

Myftiu tha se realitetet e sotme shqiptare nxisin më shumë bashkëpunim, në rrugën e ruajtjes dhe trashëgimit të tabanit kombëtar dhe mbrojtjes së familjes nga fenomene alarmuese, që po përhapen gjithandej, si: droga, bixhozi, alkooli, shthurja morale, mosrespektimi i familjes dhe i prindërve, injoranca, problemet në arsimit etj.

Njëkohësisht, ai tha se është e pandershme që faktorë të ndryshëm të imponohen në dëm të vlerave të familjes së shëndoshë shqiptare, në përhapjen e shthurjes, antivlerave dhe veprave që kanë merituar mallkimet e Zotit dhe dënimin e Tij përgjatë historisë.

Myftiu tha se kanceri nuk mund të jetë kurrë vlerë dhe se propagandat e investuara të kohëve të fundit, që po përpiqen ta zhveshin rininë nga morali

dhe besimi, na angazhojnë për të shtuar bashkëpunimin në rrugën e ruajtjes dhe përhapjes së mëtejshme të vlerave tradicionale fetare dhe kombëtare.

Mbrëmjen e së martës, më 10 prill 2018, drejtues të tre komuniteteve fetare në Shkodër ishin të ftuar të gazetarit Erzen Koperaj, në emisionin: “Tonight në Star Plus Tv”, në një bashkëbisedim mbi familjen dhe shtat e saj.

Nëpërmjet këtij emisioni, u përcollën mesazhe të qarta rreth qëndrimeve të prera që komunitetet fetare kanë mbi familjen, si bërthamë e shoqërisë, e cila nuk duhet prekur, por vazhdimisht duhet mbrojtur dhe vlerësuar.

Nga ana e tij, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, vuri theksin te domosdoshmëria e ruajtjes së familjes shqiptare nga sfidat e tjetërsimit, dobësimit dhe shpërbërjes. Ai tha se fenomenet devijante, që propagandohen me të madhe sot, edhe me mbështetje politike dhe mediatike, janë të sforcuara dhe, njëkohësisht kanë për tendencë të mbulojnë problemet reale që ka familja dhe individi shqiptar.

Edhe famullitari i Kishës Katolike dhe ai i Kishës Ortodokse, dhanë mesazhet e tyre të vlefshme, në këtë bashkëbisedim me shumë rëndësi për kohën.

U theksua se, klasa politike duhet

KOMUNITETET FETARE: “FAMILJA, TABAN I SHOQËRISË SË SHËNDOSHË!”

të ketë kujdes, për të mos pranuar çdo gjë që vjen nga jashtë, shpesh edhe në forma imponuese, sidomos në dëm të vlerave dhe tipareve qytetëruese, me të cilat dallohet shoqëria shqiptare, si: mikpritja, besa, familja e shëndoshë, harmonia fetare dhe paqja sociale etj.

Njëkohësisht, drejtuesit fetar ishin

në një fjalë që antivlerat dhe veprimet e shthurura, të dënuara në librat e shenjtë, nuk mund dhe nuk duhen pranuar asnjëherë si elementë qytetërues a pjesë e shoqërive të ashtuquajtura moderne.

Individët dhe shoqëritë që devijojnë nga udhëzimi hyjnor, janë të destinuara të jetojnë në dëshpërim dhe errësirë!

AKTIVITETI NDËRFETAR: “DROGA, FAJDET DHE LOJRAT E FATIT – SFIDA QË NXISIN BESIMET”

Ditën e mërkurë, më 11 prill 2018, tre komunitetet fetare të Shkodrës, organizuan një aktivitet sensibilizues me temë: “Droga, fajdet dhe lojrat e fatit – sfida që nxisin besimet”.

Gjatë këtij tubimi me vlerë, ku prezantonin drejtuesit kryesorë të tre komuniteteve fetare të Shkodrës, prefekti i Qarkut Shkodër, drejtori i policisë, kryetarja e komitetit të kulteve, intelektualë dhe besimtarë të shumtë, u dhanë mesazhe të shumta të dobishme, që tërheqin vëmendjen e rinisë dhe mbarë shoqërisë shqiptare për të mos rrëshqitur në kurthet e shejtanit, si dhe për t'u larguar nga ndalesat hyjnore, përhapja e së cilave e shkatërron jetën dhe e kthen njeriun në skllav të së keqes.

Fillimisht dhanë mesazhet e tyre, Imam Muhamed B. Muhamed B. Sytari, Atë Nikolla Petani dhe Mons. Angjelo Massafra, sikurse u paraqitën me kumtesat e rastit, teologu Idmir Plaku, Atë Nikolla Petani dhe dom Marian Gega.

Në kumtesat e pasura me argumente dhe mesazhe të qarta, u vu theksi te dëmet

e mëdha që sjell përhapja e drogërave, fajdet, lojrat e fatit dhe ndalesat e tjera hyjnore, të cilat po marrin jetë njerëzish, po dëmtojnë ekonominë botërore, po shkatërrojnë familje e po mbajnë peng zhvillimin e natyrshëm të individëve që kanë rënë në batakun e tyre.

U shpreh mirënjohje për bashkëpunimin ndërfetar në organizimin e tubimeve të tilla dhe dhënien e mesazheve të urta dhe qytetëruese, që ndërtojnë urat e të mirës dhe thërrasin drejt paqimit me Zotin.

Ditën e mërkurë, më 11 prill 2018, pas namazit të iqindisë, në ambientet e xhamisë “Ebu Bekër”, u zhvillua ceremonia e xhenazes për shpirtin e rahmetliut, z. Islam Dizdari, studiues dhe veprimtar i shquar i rimëkëmbjes së trashëgimisë së kulturës islame në Shkodër, pa vitit 1990.

Në fjalën e rastit, para faljes së namazit të xhenazes së tij, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, pasi shprehu ngushëllime e tij dhe të Myftinisë Shkodër për familjarët e rahmetliut, theksoi se, kontributet e z. Islam Dizdari për Myftininë e Shkodrës dhe përtej saj, në fushën e studimit dhe evidentimit të elitës së hoxhallarëve dhe gjurmëve të tyre, janë të panumërta.

“I jemi borxhli prof. Islam Dizdarit, i cili në bashkëpunim me prof. Faik Lulin, Nexhmi Bushatin etj., i bëri një shërbim të jashtëzakonshëm historisë së trashëgimisë islame të Shkodrës dhe përtej. Punën e zotërisë së tij, jemi të paafte ta bëjmë të gjithë së bashku, sot!

Nga njohja personale, gjykoj se, ai ishte një studiues serioz dhe i skrupullt,

MYFTIU: “ISLAM DIZDARI, STUDIUES SERIOZ DHE KONTRIBUES I PASHEMBULLT!”

që dha një kontribut shumë të madh, për ne dhe të ardhmen e këtij qyteti, përse i përket njohjes së të shkuarës dhe personazheve të saj të shquar, prej dijetarëve tanë.

Emrat e nderuar të hoxhallarëve

elitarë dhe gjurmët e tyre, janë tashmë para syve tanë, falë punës së palodhur të z. Islam Dizdarit!”- tha ndër të tjera Myftiu në fjalën e tij.

Më pas, ai drejtoi faljen e namazit të xhenazes me xhemat, për shpirt të tij.

“RINIA, BESIMI DHE SFIDAT E FEMOHIMIT”, AKTIVITET ME RASTIN E ISRASË DHE MIRAXHIT

Pasditën e së enjtes, më 12 prill 2018, sektori i rinisë pranë Myftinisë Shkodër, organizoi tribunën fetare me temë: “Rinia, besimi dhe sfidat e femohimit”.

Të ftuar të këtij tubimi ishin teologët e mirënjohur, z. Sabaudin Jashari dhe z. Ervin Qylafku, të cilët hodhën dritë mbi disa prej mesazheve të ndodhisë së Israsë dhe Miraxhit, që rrezatojnë forcën e besimit në All-llah, krenarinë dhe dinjitetin me të cilët pasurohet muslimani në jetë.

Ligjëruesit e nderuar shpjeguan se, përtej sfidave të femohimit, afetarizmit, ateizmit dhe krizave të moralit, me të cilat përballet shoqëria njerëzore në përgjithësi dhe ajo shqiptare në veçanti, njeriu besimtar në All-llahun e Madhëruar dhe në mesazhet e të Dërguarit të Tij, mbetet përherë një individ i shëndoshë, me imunitet të lartë përballë sfidave.

Njëkohësisht u shpjegua madhështia dhe roli i madh që ka namazi në jetën e muslimanit, si një garanci e përhershme që siguron marrëdhënien e pathyeshme të besimtarit me Zotin e vet.

Më herët, aktivitetin e përshëndeti Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili vlerësoi se aktivitete të tilla e pasurojnë jetën e xhamisë dhe afrojnë besimtarët me mesazhet e fesë së tyre.

Ndërkohë, përgjegjësi i sektorit të rinisë në Myftininë Shkodër, teologu

Ervil Kuçi, theksoi se muslimanët janë të ftuar ta nxjerrin mesazhin e fesë jashtë xhamisë, për t'u dëshmuar drita e saj dhe mrekullia e fjalës së All-llahut.

Aktiviteti u zhvillua në xhaminë e fshatit Mes-Myselim, ku të shumtë ishin pjesëmarrësit e pranishëm.

MYFTIU BASHKËBISEDUI ME NJË GRUP STUDENTËSH NGA DANIMARKA

Pasditën e së dielës, më 15 prill 2018, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, priti në një takim të përzemërt një grup studentësh nga Roskilde University, nga Danimarka, të cilët kanë mbërritur në vendin tonë për të zhvilluar një studim rreth realiteteve shqiptare, besimit, marrëdhënieve ndërfaqetare, familjes shqiptare, demokracisë, të sotmes dhe të ardhmes së Shqipërisë.

Gjatë bashkëbisedimit të ngrohtë, Myftiu iu përgjigj pyetjeve të shumta të vizitorëve të tij. Ai theksoi se, shqiptarët janë një popull, që e ka ndërtuar identitetin e tij mbi besimin, besën, fjalën e nderit dhe punën. Njëkohësisht theksoi se, vlerat e harmonisë ndërfaqetare mbeten një ndër vlerat reale të kësaj shoqërie.

“Shqipëria është një vend musliman, ku jetojnë edhe komunitete të tjera fetare, në paqe dhe harmoni, sepse, aty ku ka Islam të vërtetë dhe lexim serioz dhe të urtë të teksteve të tij fetare, aty është e garantuar harmonia fetare!”- theksoi ndër të tjera Myftiu.

Ai iu përgjigj edhe pyetjeve që lidhen

me familjen dhe tiparet e saj, ku theksoi se shqiptarët janë njerëz të lidhur pas familjes së madhe, ku respektohet dhe nderohet i pari i familjes, ku nderohet nëna dhe ku fëmijët edukohen dhe arsimohen. Kohëve të fundit, po dëgjohen thirrje për ta devijuar këtë taban, për ta zvogëluar familjen shqiptare, për ta shqyer perden e turpit dhe për ta degraduar familjen shqiptare!

Njëkohësisht, Myftiu informoi vizitorët e nderuar se, Islami thërret drejt paqimit të racës njerëzore, fisnikërimit të njeriut dhe respektimit të aftësive të tij dhe se,

realitetet e sotme botërore të ndezura në dhunë, luftëra, drogë e shturje morale, dëshmojnë më së miri se, njeriu i sotëm e ka humbur busullën e udhëzimit dhe se, kjo botë ka nevojë të menjëhershme për të kthyer zemrën nga Krijuesi i saj!

Ai tha se, përtej propagandave islamofobe, keqleximit dhe keqinterpretimit të fesë islame, Kur'ani dhe traditat e Hz. Muhammedit (a.s.) mbeten objekt studimi dhe leximi me qetësi, për të gjetur rrugët e udhëzimit dhe lartësimit në shkallët e humanizmit.

ISRAJA DHE MIRAXHI PËRMES SUREVE TË KUR'ANIT FAMËLARTË

Pasditën e së hënës, më 16 prill 2018, Myftinia Shkodër organizoi në xhaminë e Parrucës një tribunë fetare kushtuar mesazheve të mrekullisë së Israsë dhe Miraxhit përmes ajeteve dhe sureve të Kur'anit Famëlartë.

Dy imamët e xhamisë Parrucë, teologët Durim Kasemi dhe Naim Drijaj, hodhën dritë mbi kuptimet e ajeteve të sures “El-Isra” dhe sures “En-Nexhm”, ku jepen mesazhet e kësaj mrekullie, që erdhi si mbështetje hyjnore për zemrën dhe jetën e Hz. Muhammedit (a.s.), por edhe për çdo musliman deri në kiamet.

U shpjeguan bukur disa nga detajet kryesore të këtij udhëtimi të mrekullueshëm, duke u ndalur tek disa pika të rëndësishme të kësaj muhizeje:

1. Mbështetja hyjnore për Hz. Muhammedin (a.s.).
2. Grada e lartë e Hz. Muhammedit (a.s.) mbi krejt të dërguarit e tjerë.
3. Vendi i lartë i Mesxhidi Aksasë tek krejt besimtarët.
4. Shoqëria e mirë dhe vlerat e saj.
5. Takimi i të dërguarve të Zotit, si mesazh për takimin e besimtarëve në

harmonie e paqe.

6. Namazi, shtylla kryesore e Islamit dhe pozita e lartë e tij.

7. Selami i Hz. Ibrahimit (a.s.) drejtuar ymmitet islam.

8. Israja dhe Miraxhi, si sprovë për besimin e munafikëve.

9. Vendi i lartë i Hz. Muhammedit (a.s.) dhe traditave të tij në jetën e muslimanëve.

10. Ruajtja e edukatës dhe moralit islam nëpërmjet korrektësisë së Hz. Muhammedit (a.s.) në këtë natë.

Aktivitetin e përshëndeti edhe Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, që theksoi se, muslimanët në çdo kohë duhet të ndjehen krenarë me mësimet dhe mesazhet e Israsë dhe Miraxhit, që nxisin forcimin e krenarisë islame në jetë.

Ndërkohë, imami i xhamisë së lagjes Dërgut, teologu Ervil Kuçi, bëri konkluzionet e këtij tubimi, duke vënë theksin te rëndësia e madhe që ka leximi i kësaj mrekullie, si mbështetje shpirtërore dhe shtytje drejt përsosmërisë së besimit islam.

NË RRUGË TË MBARË PUNIMET PËR XHAMINË E RE NË DRAÇIN

Paraditën e së dielës, më 22 prill 2018, Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, së bashku me drejtorin e Fondacionit “Mirësia”, z. Korab Kaja dhe përfaqësuesin e donatorit nga Kuvajti, z. Meshari El-Anezi, zhvilluan një inspektim në terren për të parë ecurinë e punimeve për xhaminë e re në lagjen Draçin.

Me këtë rast, Myftiu shprehu falënderimet dhe mirënjohjen e Myftinisë Shkodër për Shtetin e Kuvajtit dhe bamirësinë e donatorëve të shumtë të këtij vendi, duke theksuar se kontributet e shoqatave dhe fondacioneve të ndryshme kuvajtiane në Shkodër dhe Shqipëri kanë një rëndësi të veçantë në procesin e rimëkëmbjes islame, pas vitit 1990.

Gjatë këtij inspektimi, Myftiu e informoi mikun nga Kuvajti për historikun e vakëfit të lagjes Draçin, me dinamikën e aktivitetit islam në Shkodër pas vitit 1990, si dhe me përpjekjet e shumta, që Myftinia Shkodër bën për rimëkëmbjen e infrastrukturës islame.

U theksua se akoma sot, ka lagje muslimane që nuk kanë xhami, edhe për shkak të tjetërsimit të vakëfeve dhe mungesës së vullnetit të institucioneve përgjegjëse për shpejtimin e procesit të kthimit dhe kompensimit të vakëfeve të shenjta.

Myftiu ftoi bamirësit kuvajtiane për të shtuar kontributet e tyre në Shkodër në disa drejtime, në shërbim të interesave madhore të Thirrjes Islame dhe besimtarëve muslimanë shkodranë.

DR. MUSTAFA MAHMUD

*“Epshi i pushteti,
nëse bëhet ëndërr
për heroin mysliman,
atëherë ai,
në shumicën e rasteve
e humb Islamin e tij,
përpara se të mbërrijë
te karrigia
e pushtetit”.*

(Nga libri: “Islami politik dhe beteja e ardhshme”)

MEJTEPI I IM - XHAMIA BARBULLUSH

PAK HISTORI:

- Xhamia Barbullush, ndodhet në njësinë administrative “Bushat”, bashkia Vau-Dejës, zona Shkodër.

- Përbëhet me rreth 400 familje me përkatësi islame. Fiset më të njohura janë: Nuhi, Golisha, Kalej, Kamberi, Dobroja, Neziri, Molla, Osja, Qerreti, Plepi, Dini, Alia, Dashja, Tahiri, Rraboshta, Kapidanja, Jahja, etj.

- Pas rilejimit të besimit në vendin tonë, xhamia e Barbullushit ka qenë ndër të parat xhami në Shqipëri që është hapur, pikërisht në vitin 1993.

- Në këtë xhami nga viti 1993 deri më sot kanë shërbyer shumë imam dhe mësues të mejtepeve si: Hoxhë Naseri

nga Tetova, Murat Fidan (Turqi), Hikmet Bolukbasi (Turqi), Hasan Baskaya (Turqi), Artur Tagani, Ritvan Luzaku, Elsamed Tula dhe Elvis Molla (aktualisht).

- Numri i nxënësve që kanë frekuentuar 18 kurse të ndryshme fetare të mësim-besimit, të zhvilluar në xhami nga viti 1993 -2018 është rreth 900 nxënës dhe nxënëse.

TAKIMI ME NXËNËSIT:

Në kuadrin e vizitave dhe takimeve të sektorit të arsimit, pranë Myftinisë Shkodër me nxënësit e xhamive që frekuentojnë kurset-mejtepet e mësim-besimit, drejtuesi i tij, teologu Arben Halluni zhvilloi më 13 prill 2018 një

takim me nxënësit e kurseve fetare në xhaminë Barbullush.

Ai u mbajti një bisedë, duke u përqendruar në rëndësinë dhe vlerën që ka organizimi i mejtepeve fetare pranë xhamive dhe për mesazhet që mbartin ato, sidomo përçimin te brezi i ri të mësimeve fetare, edukatën islame që duhet të ketë çdo besimtar dhe frymën e mirë paqësore dhe harmoninë, që duhet të karakterizojë çdo mysliman në marrëdhëniet me të gjithë njerëzit e tjerë.

Në vijim të takimit, drejtuesi arsimit evidentoi ecurinë mësimore të nxënësve, pjesëmarrjen e tyre, procesin mësimor nga mësuesi Elvis Molla, i cili shërben me pasion dhe përkushtim rreth 20 vite në këtë xhami si imam dhe mësime, si dhe nevojat që ka xhamia për mirëmbajtjen e këtyre aktiviteteve mjaft të rëndësishme arsimore dhe edukative.

"Po ndjekim prej dekadash me shqetësim të madh përhapjen në masë të alkoolit, duhanit, basteve, të quajturave "lojra të fatit", kumarit dhe bixhozit, që po prish shumë familje, shturjes morale, divorceve për shkak të dhunës në familje, tradhëtie bashkëshortore etj., përhapjes në masë të mbjelljes, kultivimit dhe shpërndarjes së bimëve narkotike dhe drogërave të ndryshme, që po kthehen në një qanqrenë të dhunshme për shoqërinë shqiptare, për rininë në veçanti, si dhe viteve të fundit një tendencë e rrezikshme për devijimin e kodit të familjes dhe legjitimitit të veprimeve të ulëta, që kanë merituar mallkimet e All-llahut, përgjatë historisë, si martesë brenda së njëjtës gjini e fëlliqësi të ngjashme.

Nga pozita e Myftiut të Zonës Shkodër dhe në emër të Myftinisë Shkodër, ftoj të gjithë besimtarët muslimanë dhe bashkëqytetarët e mi, rininë e shtrenjtë në veçanti, të distancohen nga krejt sa përmenda më lart, sepse konsumimi i duhanit, alkoolit (me krejt llojet e tij), drogërave, bixhozi etj., janë shkaktar të dëmeve të palloqaritura morale, shëndetësore, ekonomike, sociale, por jo vetëm!"

IMAM MUHAMED SYTARI
Myfti i Zonës Shkodër

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Kryeredaktor:
Lavdrim Hamja

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

MYFTINIASHKODER1990
udhaislame@myftinia-shkoder.org
www.myftinia-shkoder.org